

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce **L. M.**, zast. obecným zmocněncem L. L. bez udání adresy a s doručováním pouze žalobci, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem ve Zlíně, tř. T. Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 25. 5. 2012, sp. zn. KUSP/16125/2010/PŽÚ/Du, č.j. KUZL/31160/2012, **se z r u š u j e** a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.087 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se písemnou žádostí ze dne 28. 1. 2010 domáhal od Magistrátu města Zlína (dále též „magistrát“) poskytnutí informací o tom, kolik knih došlých faktur vedl magistrát v letech 2003-2009 a požádal i o vypálení dat ze všech těchto knih došlých faktur

z uvedených let ve stejné struktuře, jak mu byla poskytnuta data na CD, která mu magistrát zaslal dne 18. 3. 2009. Dále žádal o informaci, jaké další výdaje hradil magistrát v jednotlivých letech (mzdy zaměstnanců, sociální a zdravotní pojištění, zálohy na daně atd.) tak, aby součet částek proplacených faktur dle knih došlých faktur, spolu s těmito dodatečnými náklady, odpovídal celkovým výdajům magistrátu, jak jsou uvedeny v závěrečných účtech z těchto let. V žádosti žalobce také uvedl, že již dne 5. 11. 2008 žádal o vyhotovení excelového souboru veškerých údajů o došlých fakturách z let 2002-2008, které jsou uloženy v databázi magistrátu. Novou žádost o vypálení nového CD s excelovými soubory podal žalobce dne 30. 12. 2008 s tím, aby v souborech byly informace o všech fakturách proplacených v letech 2003-2008. Na základě rozhodnutí krajského úřadu z 25. 2. 2009 mu magistrát poslal dne 18. 3. 2009 CD, o němž tvrdil, že obsahuje požadované údaje. Dne 2. 11. 2009 podal žalobce žádost o kopie faktur podle přiloženého seznamu. Následně byl dne 25. 11. 2009 vyzván k úhradě 6 216 Kč. Proti této částce podal žalobce stížnost, na základě které vydal krajský úřad dne 6. 1. 2010 rozhodnutí, v němž uvedl, že povinný vede celkem 3 knihy došlých faktur. Z toho dle žalobce vyplynulo, že mu dosud nebyly poskytnuty informace, o které žádal dne 5. 11. 2008, protože z let 2003-2007 mu byla na uvedeném CD poskytnuta data pouze z jedné knihy a z roku 2008 data ze dvou knih.

[2] Rozhodnutím magistrátu ze dne 19. 2. 2010, zn. S00JP00G960T, bylo na základě výše uvedené žádosti žalobci sděleno, že povinný subjekt vedl jednu knihu došlých faktur v letech 2003-2007, dvě knihy došlých faktur v roce 2008 a tři knihy došlých faktur v roce 2009. Veškeré knihy došlých faktur za roky 2003-2008 byly žalobci již poskytnuty v požadovaném formátu na základě dřívějších žádostí. Nyní mu je v příloze zasíláno CD s knihami došlých faktur za rok 2009. K žádosti ohledně poskytnutí dalších výdajů v jednotlivých letech tak, aby součet částek proplacených podle jednotlivých knih došlých faktur spolu s těmito dalšími výdaji odpovídal celkovým výdajům magistrátu, jak jsou uvedeny v závěrečných účtech z těchto let, bylo žalobci sděleno, že mezi tyto výdaje byla zahrnuta rozsáhlá skupina veškerých výdajů, u nichž faktura není podkladem k úhradě, nýbrž jiný důvod – zákonný požadavek či plnění vyplývající ze smlouvy (např. mzdy zaměstnanců, sociální a zdravotní pojištění, zálohy na daně, výdaje vyplývající ze smluv se splatností dle splátkových kalendářů apod.), přičemž tyto kategorie výdajů, uvedené v závěrečných účtech povinného subjektu za jednotlivé roky, jsou dostupné na internetových stránkách povinného www.zlin.eu.

[3] Proti výše uvedenému rozhodnutí magistrátu ze dne 19. 12. 2010 podal žalobce stížnost dne 26. 2. 2010. Žalobce v ní konstatoval, že odpověď na žádost obdržel až 24. 2. 2010, tedy 27 dnů od podání žádosti, což je v rozporu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“). Obdržel CD se soubory 2009-1, 2009-2, 2009-3, v nichž měly být všechny faktury ze tří knih došlých faktur, které magistrát vedl v roce 2009. V souboru 2009-1 chybí u 102 faktur údaj, za co byly proplaceny, v souboru 2009-2 chybí tento údaj u 200 faktur, v souboru 2009-3 je obsaženo 75 faktur z první knihy a 36 faktur z druhé knihy došlých faktur, které tam nemají být obsaženy, naopak 125 faktur chybí a u 15 faktur není uvedeno, za co byly proplaceny. V případě CD z 28. 5. 2009 chybí v souboru 2008-1 údaje o 83 fakturách z druhé knihy z roku 2008, např. jde o faktury z agend č. 208200041 až 208200043, dále z agend č. 208200001 až 208200006, naopak tam jsou obsaženy faktury z agend č. 208200001 až 207200006. Může jít o chybné číslování faktur na začátku roku. Dále je tam obsaženo 97

faktur z první knihy došlých faktur z roku 2008, 1 z první knihy z roku 2009 a 4 faktury z druhé knihy z roku 2009, které tam nemají být obsaženy. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce do dnešního dne neobdržel úplné informace o fakturách z druhé knihy došlých faktur z roku 2008 a první, druhé a třetí knihy došlých faktur z roku 2009. Dosud mu tedy nebyly poskytnuty informace v plném rozsahu, jak požadoval a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

[4] I přes stížnost žalobce, bylo prvostupňové rozhodnutí magistrátu následně potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 3. 2010, sp. zn. KUSP/16125/2010/PŽÚ/Du, č.j. KUZL/16125/2010 (předchozí odvolací rozhodnutí). Žalovaný konstatoval, že odvolání neshledal důvodným. Z CD založeného ve spisovém materiálu, které bylo dle žalovaného obsahově totožné s tím, které bylo zasláno žalobci, bylo zjištěno, že údaje z knih faktur za kalendářní roky 2003-2008 byly žalobci poskytnuty povinným na základě jeho předchozích žádostí. Došlo-li k nesprávnému počátečnímu zaevidování faktur, bylo toto napraveno následným zaevidováním faktury do správné knihy faktur, v níž pak byly prováděny další operace, což nemůže být důvodem pro podání stížnosti. Žalovaný mohl posuzovat pouze to, zda žadateli byly poskytnuty údaje dle jeho žádosti, tedy zda obdržel na CD údaje z jednotlivých knih faktur. Pokud na fakturách chyběl popis, za co byly uhrazeny, pak tento údaj není uveden v knize faktur a nemůže být důvodem pro podání stížnosti. Žalobci byl rovněž sdělen počet knih došlých faktur vedených povinným v letech 2003-2009. V případě dalších výdajů hrazených povinným v jednotlivých letech, povinný odkázal žalobce na zveřejněné informace na webových stránkách, a proto ani zde nepochybil.

[5] Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2010 bylo k žalobcem podané správní žalobě zrušeno Krajským soudem v Brně dne 29. 3. 2012, č.j. 29 A 52/2010-58. V uvedeném rozsudku soud přisvědčil důvodnosti žalobní námitky, že povinný subjekt rozhodl o žádosti žalobce o informaci opožděně, avšak současně konstatoval, že tato skutečnost sama nezpůsobila v daném případě nezákonnost napadeného rozhodnutí. Jinak však tomu bylo v případě neúplného poskytnutí informací povinným subjektem, když touto námitkou žalobce brojil již proti prvostupňovému rozhodnutí povinného subjektu (magistrátu). Dle názoru soudu žalovaný neměl posuzovat, jakým způsobem a z jakého důvodu byly faktury zaevidovány v jednotlivých knihách, nýbrž měl pouze průkazným způsobem zjistit, zda údaje na CD jsou kompletní, a skutečně kopií knih faktur. Žadatel o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb. nemá právo se vyjadřovat ke způsobu vedení knih faktur, má pouze právo na poskytnutí informací. Povinností povinného subjektu je tyto informace mu poskytnout. Povinností žalovaného tak bylo, aby řádně vyhodnotil, zda žalobci byly poskytnuty kompletní požadované informace, což dostatečně neučinil. Proto soud zrušil druhostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2010 jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný v uvedené věci rozhodl znovu dne 25. 5. 2012, sp. zn. KUSP/16125/2010/PŽÚ/Du, č.j. KUZL/31160/2012 (nyní přezkoumávané rozhodnutí), a vzhledem k výtkám soudu se zaměřil při novém projednávání stížnosti žalobce na kompletnost jemu poskytnutých údajů, konkrétně ze všech tří knih došlých faktur za rok 2009. Z CD založeného ve spisovém materiálu, které bylo dle povinného obsahově shodné s tím, jež bylo zasláno žalobci, žalovaný zjistil, že obsahuje tři soubory označené jako 2009_1.pdf (faktury s vazbou na smlouvu), 2009_2.pdf (faktury bez vazby na smlouvu) a

2009_3.pdf (faktury s DPH) pořízené dne 1.2.2010 v čase 8:03 h., 8:21 h. a 8:23 h. Dle povinného mají uvedené soubory obsahovat kompletní údaje ze všech tří knih faktur z roku 2009. Vedle toho údaje z knih faktur za roky 2003-2008 již byly žalobci poskytnuty povinným na základě předcházejících žádostí. Za účelem prověření kompletnosti a totožnosti informací poskytnutých žalobci povinným si žalovaný vyžádal dne 18. 5. 2012 u povinného pořízení nového CD s kompletními údaji ze všech tří knih faktur za rok 2009, přičemž CD bylo vytvořeno za přítomnosti žalovaného téhož dne. Takové CD obsahuje tři soubory označené KDF09_1 (faktury s DPH), KDF09_2 (faktury bez vazby na smlouvu) a KDF09_3 (faktury s vazbou na smlouvu), vytvořené v časech 14:04 h., 14:13 h. a 14:19 h. Následným porovnáním záznamů na obou CD zjistil žalovaný „drobné rozdíly“. Rozdíly týkající se velikosti souborů vysvětlil povinný tak, že v mezidobí začal využívat vyšší verzi GINISu (3.66 místo původní 3.64), což mohlo ovlivnit velikost souborů. Rozdílnost souborů dále povinný vysvětlil tak, že s některými fakturami byly prováděny finanční operace (krytí, platby apod.) až poté, co byly soubory pro žalobce dne 1. 2. 2010 vytvořeny. Termín splatnosti některých faktur byl později nebo se odvíjel od obsahu smlouvy či způsobu financování (z dotací či z rozpočtu města). Rozdíly v souborech doložil povinný výpisy změnových sestav z jednotlivých knih faktur, k nimž došlo od 1. 2. 2010 do 18. 5. 2012. V první knize faktur (s vazbou na smlouvu) byly zjištěny změny u 21 faktur, důvodem byla jejich úhrada dne 1. 2. 2010 nebo po tomto datu. Jde o faktury agendových čísel: 209102703, 209103342, 209103880, 209104009, 209104068, 209104133, 209104139, 209104175, 209104197, 209104203, 209104211, 209104215, 209104222, 209104225, 209104226, 209104230, 209104231, 209104236, 209104241, 209104243 a 209104243 (celkem 21 faktur). V druhé knize faktur (bez vazby na smlouvu) bylo zjištěno 9 změn (z důvodu jejich úhrady 1. 2. 2010 po tomto datu). Jde o faktury těchto agendových čísel: 209205773, 209104226, 209205787, 209205795, 209205803, 209104222, 209104225, 209205818 a 209205821 (celkem 9 změněných faktur). V třetí knize faktur (s DPH) bylo zjištěno rovněž 9 změn. Přitom 8 změn se týkalo úhrady faktury po 1. 2. 2010 s agendovými čísly: 209300663, 209300746, 209301063, 209301137, 209301168, 209301169, 209301171 a 209104236, a jedna změna u faktury s č. 210100071 se týkala jejího přeevidování po 1. 2. 2010 (tedy po vytvoření souboru pro žalobce). Výše uvedené doložil povinný subjekt žalovanému. Jiné rozdíly při porovnávání záznamů na obou CD žalovaný neshledal. Žalovaný dále vycházel i ze dvou spisů povinného, které se týkaly dalších žádostí žalobce o poskytnutí informací ze dne 1. 4. 2011 a 22. 6. 2011. V obou případech žalobce žádal mimo jiné o poskytnutí údajů z knih faktur za rok 2009. V případě žádosti z 1. 4. 2011 žalobce podal stížnost proti postupu povinného, netýkala se však kompletnosti poskytnutých informací, postup povinného pak potvrdil odvolací orgán rozhodnutím ze dne 24. 5. 2011, č.j. KUZL/35566/2011 (v právní moci dne 27. 5. 2011). Proti rozhodnutí žalobce nepodal správní žalobu. Za účelem ověření kompletnosti poskytnutých informací navštívil žalovaný dne 22. 5. 2012 povinného, konkrétně jeho odbor ekonomiky a majetku, s žádostí o vysvětlení postupu při přeevidování faktur. Povinný postup odůvodnil tak, že na počátku není vždy možné fakturu zaevidovat do správné knihy faktur (na centrální evidenci faktur), a až při kontrole věcné správnosti faktury příslušný odbor potvrdí správnou knihu faktur a při zjištění pochybení fakturu následně přeeviduje, přitom fakture zůstává původní agendové číslo. Dalším důvodem přeevidování některých faktur mohlo být i to, že od 1. 4. 2009 se stalo statutární město Zlín plátcem DPH pro ekonomickou činnost. Některé faktury tak byly z knih faktur bez DPH přeevidovány do knih faktur s DPH. Žalovaný se dále opíral o potvrzení dvou osob B. B. a J. S. (blíže neurčeny), že žalobci byla v roce 2010

poskytnuta kompletní kopie všech tří knih faktur ve stavu, jak v nich byly údaje k okamžiku pořízení vedeny. Pro účely poskytnutí informací nelze soubory upravovat, v historii každé faktury se zaznamenávají všechny skutečnosti a nelze nic vymazat. Na základě výše uvedených skutečností a po porovnání záznamů na obou CD (z února 2010 – zaslaného žalobci a z 18. 5. 2012 – vyžádaného žalovaným u povinného) dospěl žalovaný k závěru, že žalobce nebyl zkrácen na svých právech a byly mu poskytnuty kompletní informace ze všech tří knih faktur za rok 2009, jak je měl povinný k 1. 2. 2010 k dispozici. Uvedl-li žalobce, že některé faktury chybí, nijak je nekonkretizoval, a ani to, na základě čeho k tomu dospěl. Záznamy na obou výše uvedených CD žalovaný porovnal i se záznamy o poskytnutých informacích žalobci opakovaně v roce 2011 (dle jeho žádostí) a nezjistil nic, co by nasvědčovalo nekompletnosti záznamů na CD ve smyslu tvrzení žalobce. Nebylo zjištěno, že informace o některých fakturách nebyly žalobci poskytnuty. Důvodem pro podání stížnosti nemůže být to, že některé nesprávně zaevidované faktury byly následně přeevidovány do správné knihy faktur, v níž pak byly prováděny operace s fakturou (krytí, likvidace, úhrada). V rámci řízení dle zákona č. 106/1999 Sb. nepřísluší žalovanému posuzovat, zda způsob následné přeevidace faktur byl v souladu s právními předpisy. Žalovaný byl oprávněn pouze posuzovat, zda žalobci byly poskytnuty informace dle jeho žádostí, tedy zda dostal na CD všechny údaje z jednotlivých knih faktur. Pokud u některých faktur chybí popis, za co byly uhrazeny (údaj není v knize faktur veden), opět to není důvodem pro podání stížnosti. Žalovaný v řízení nebyl oprávněn zkoumat úplnost a správnost údajů v jednotlivých knihách faktur, nýbrž jen kompletnost poskytnutých informací žalobci, o které požádal. Pokud u některých faktur absentovaly údaje v souborech na CD z roku 2010, pak absentovaly i na CD z 18. 5. 2012 a i na souborech poskytnutých žalobci v roce 2011. Výjimkou je absence těch údajů, které byly doplněny do souboru z důvodu pozdější úhrady faktury nebo přeevidování faktury. K poslední změně došlo dne 26. 7. 2010, kdy byla uhrazena zbývající část faktury agendové číslo 209104133 (v knize faktur s vazbou na smlouvu). Žalobci byla poskytnuta též informace o počtu knih došlých faktur vedených v letech 2003-2009 i o dalších výdajích hrazených povinným v jednotlivých letech. Povinný jej odkázal na informace zveřejněné na webových stránkách a v tomto žalovaný neshledal pochybení, navíc žalobce proti tomuto bodu stížností nebrojil. Jelikož žalovaný neshledal v postupu povinného žádné pochybení, žalobci byly za rok 2009 poskytnuty všechny informace, které měl povinný k dispozici ke dni pořízení souborů s údaji ze všech tří knih faktur vedených v roce 2009, postup povinného potvrdil dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[7] Žalobce poukázal na obsah své žádosti ze dne 28. 1. 2010 a též stížnosti ze dne 26. 2. 2010 (obě byly soudem výše rekapitulovány) a zdůraznil, že mu nebyly poskytnuty všechny informace, které požadoval. Povinný mu poskytl informace k jeho žádosti pouze částečně, protože k prvnímu požadavku (kolik knih došlých faktur povinný vedl v letech 2003-2009 a k žádosti o vypálení dat ze všech těchto knih ve stejné struktuře, v jaké byla žalobci poskytnuta data na CD dne 18. 3. 2009) dostal pouze informace o počtu knih došlých faktur a k tomu mu bylo zasláno CD s vypálenými třemi knihami došlých faktur za rok 2009. K ostatním knihám bylo žalobci sděleno, že tyto již obdržel na základě dřívějších žádostí. K druhé části žádosti (jaké další výdaje hradil magistrát v jednotlivých letech tak, aby součet částek proplacených podle jednotlivých knih došlých faktur spolu s těmito náklady odpovídal

celkovým výdajům magistrátu) obdržel žalobce pouze vysvětlení, jaké typy výdajů jsou zahrnuty v těchto výdajích a jaké jsou právní důvody k jejich úhradám, včetně sdělení, že tyto kategorie výdajů jsou zveřejněny v závěrečných účtech povinného za jednotlivé roky. Vzhledem k neúplné informaci o fakturách z druhé knihy došlých faktur za rok 2008 (které měly být poskytnuty na CD z 28. 5. 2009) a dále neposkytnutí úplné informace z první, druhé a třetí knihy došlých faktur z roku 2009 (CD z 24. 2. 2010) napadl žalobce rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu. Neúplnost poskytnutých informací žalobce spatřoval v tom, že v souboru 2008-1 chyběl údaj o 83 fakturách z druhé knihy z roku 2008, mezi těmito fakturami byly navíc zařazeny faktury z první knihy došlých faktur z roku 2008, dále 1 faktura z první knihy došlých faktur roku 2009 a 4 faktury z druhé knihy došlých faktur roku 2009. Dále v souboru 2009_1 chyběl u 102 faktur údaj, za co byly proplaceny, v souboru 2009_2 chyběl tento údaj u 200 faktur a v souboru 2009_3 bylo 75 faktur z první knihy a 36 faktur z druhé knihy došlých faktur, které tam nepatřily; naopak zde chybělo 125 faktur a u 15 faktur nebylo uvedeno, za co byly proplaceny. Žalovaný nesprávný postup povinného potvrdil s tím, že data poskytnutá žalobci byla kompletní (že CD obsahují kompletní údaje ze všech tří knih došlých faktur z roku 2009, a že předchozí knihy došlých faktur žalobce již kompletně obdržel), aniž by tyto skutečnosti žalovaný prověřil. Po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného, a to rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29.3.2012, č.j. 29 A 52/2010-58, žalovaný částečně doplnil šetření u povinného, avšak bez doplnění šetření v bodě 1 stížnosti žalobce (druhá kniha faktur z roku 2008) a bez součinnosti žalobce. Přezkum nedoplnil zcela a při doplnění šetření vycházel pouze z CD poskytnutého povinným, o němž povinný prohlásil, že je totožné s CD, které poskytl žalobci v únoru 2010. Ani s novým postupem žalovaného v této věci žalobce nesouhlasil, protože neměl možnost potvrdit, že obdržel CD se shodnými informacemi, které za shodné označil povinný tak, aby bylo možné spolehlivě stanovit, v jakém rozsahu informace žalobci skutečně byly poskytnuty a současně porovnat, v jakém rozsahu žalobce o informace žádal.

[8] Podle žalobce se žalovaný vyjádřil k neúplnosti údajů pouze částečně (opakovaně) s tím, že vysvětlení žalovaného ohledně nesrovnalostí v knihách faktur považuje za dostatečné. U chybějících faktur mělo dojít k jejich přeevidenci, u jiných, zcela chybějících faktur nebo u nichž chyběl údaj, za co byly proplaceny, mělo dojít k jejich stornování nebo šlo o vyúčtování zálohových faktur, dokonce nově žalovaný zjistil z podání povinného, že ke změnám v knihách faktur došlo též díky částečným úhradám faktur. Dle žalobce však takové vysvětlení není dostatečným a logickým argumentem pro závěr, že žalobce obdržel v příslušné době úplné a povinným neupravené informace, tedy v takové podobě, jak je měl v té době k dispozici v účetnictví. To žalobce dovodil z toho, že některé faktury (čísla) v knihách zcela chyběly, u některých faktur chyběly vybrané údaje, zejména o tom, za co byly proplaceny, přitom dodatečně (v souborech posléze poskytnutých) se tento údaj „objevil“.

[9] I bez posuzování vedení knih došlých faktur povinným (z hlediska zákona o účetnictví a dalších předpisů), měly být žalobci poskytnuty informace z účetních knih (knih došlých faktur v jednotlivých letech) dle jejich skutečného obsahu. Pokud žalovaný neprovedl jiný důkaz, než totožným CD (vytvořeným povinným subjektem), nemohlo být relevantně posouzeno, zda žadatel obdržel skutečně všechny informace, které požadoval. Tedy zda obdržel na CD obsahově stejné knihy došlých faktur, jaké byly vedeny odpovědnou osobou u povinného po uplynutí účetního roku (z hlediska jejich pravdivosti a úplnosti). Z důvodu výše uvedených

nedostatků v poskytnutých souborech (chybějící faktury, přeevidence faktur, neúplné záznamy u faktur) má žalobce pochybnosti o tom, jaké informace mu byly poskytnuty, a zda povinný vede skutečně knihy došlých faktur v této neúplné podobě, jak o nich byl žalobce informován (prostřednictvím vytvořených datových souborů na CD). Žalobce zdůraznil, že šlo o dodatečně povinným vytvořené datové soubory na CD, s nimiž mohl povinný nakládat, takže nešlo o přímé výstupy z účetnictví v takové podobě, v jaké je tehdy povinný subjekt vedl, nýbrž šlo o data přenesené z účetního programu na jiný nosič a následně upravené. Namátkovým srovnáním údajů od povinného – faktur na CD z 1.2.2010 a na CD z 7.7.2011, totiž žalobce zjistil u tří faktur, že vypadaly jinak co do základních údajů, které obsahovala stejná faktura. U faktur, kde chyběl údaj o tom, zač měly být uhrazeny, se na pozdějším CD tento dodatečně objevil. Z těchto zjištění lze mít dle žalobce za to, že obdržel soubory na CD v roce 2010 upravené, tedy v neúplné podobě. Přitom požadoval vypálení dat z knihy faktur kompletně. K tomu předložil soudu jako důkaz 3 faktury (ze dne 5.1.2009, 30.1.2009 a 1.7.2009) jednak v podobě na CD z roku 2010 a jednak v podobě na CD z roku 2011, a to již s uvedením údaje o tom, zač je měl povinný uhradit.

[10] Účetní knihy a záznamy v nich by měly být nejen z hlediska právních předpisů srozumitelné, úplné a přehledné, bez doplňujících vysvětlení. Žalobcem výše specifikované nedostatky, jakož i průběh a výsledek doplněného přezkumu žalovaným (zjistil další rozdíly), potvrzují závěry žalobce o tom, že neobdržel úplné informace – knihy faktur v takové podobě, jak je skutečně v daném období vedl povinný (se všemi záznamy v účetnictví), ačkoliv žalovaný tvrdil, že to nebylo možné. Ačkoliv žalovaný ani žalobce nemohou posuzovat účetní doklady a knihy faktur, v úpravách účetních knih podstatu porušení povinnosti poskytnout úplné informace povinným nespočívá. Žalovaným provedené dodatečné šetření nepřineslo spolehlivý důkaz k obsahu a úplnosti žalobci poskytnutých informací (úplné knihy faktur v účetnictví povinného), a tak dle žalobce nebyly dosud odstraněny vady řízení, které mohly vést k vydání nezákonného rozhodnutí porušujícího práva žalobce na poskytnutí informace. Žalobce též nesouhlasil s postupem žalovaného, který opět potvrdil postup povinného, ačkoliv nedodržel ani zákonnou lhůtu k poskytnutí informací, a dále, ačkoliv žalobci nebyly poskytnuty některé informace, že dále nebyl vyzván k doplnění žádosti nebo, že ohledně některého okruhu informací nebylo vydáno rozhodnutí, kterým by byla žádost či její část odmítnuta. I v tom žalobce spatřoval vady řízení, které vedly k vydání nezákonného rozhodnutí. Na základě výše uvedeného proto soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[11] Žalovaný vyslovil nesouhlas s žalobní argumentací žalobce s tím, že postup povinného přezkoumal v dostatečném rozsahu. Po zrušení předchozího správního rozhodnutí krajským soudem se žalovaný při novém projednávání stížnosti žalobce řídil právním názorem soudu a prověřoval, zda povinný poskytl žalobci informace v takové podobě, v jaké je v předmětné době skutečně vedl. Za účelem prověření kompletnosti poskytnutých informací měl žalovaný k dispozici CD se záznamy z knih faktur za rok 2009, které bylo pořízeno dne 1.2.2010 (bylo součástí spisového materiálu), a nové CD pořízené povinným dne 18.5.2012 na základě požadavku žalovaného. S ohledem na zjištěné rozdíly mezi oběma CD (popsané v napadeném rozhodnutí), vyžádal žalovaný od povinného výpisy změnových sestav z jednotlivých knih faktur po 1.2.2010 včetně tohoto data. Faktury ze změnových sestav žalovaný označil

v rozhodnutí agendovým číslem a uvedl i počet faktur, jichž se změna týkala (21 faktur v knize faktur s vazbou na smlouvu, u nichž důvodem změny byla jejich úhrada po 1.2.2010, dále 9 faktur v knize faktur bez vazby na smlouvu, u nichž důvodem změny byla jejich úhrada dne 1.2.2010 nebo později, a dále 9 faktur se změnou v knize faktur s DPH, u nichž 8 změn bylo způsobeno úhradou po 1.2.2010 a 1 změna se týkala přeevidování faktury po 1.2.2010).

[12] Žalovaný si současně vyžádal od povinného dva spisy týkající se jiných žádostí žalobce o poskytnutí informace, a to jednak ze dne 1.4.2011 a jednak ze dne 22.6.2011. Předmětem obou žádostí bylo poskytnutí údajů z knih faktur za rok 2009. Postup povinného při přeevidování faktur prověřil žalovaný také přímo u něj, konkrétně na odboru ekonomiky a majetku. Na základě výše uvedeného žalovaný shledal, že žalobci byly poskytnuty všechny informace, které měl povinný k dispozici ke dni pořízení souborů s účetními údaji za rok 2009 (všech tří knih faktur vedených v roce 2009).

[13] Žalobce v žalobě poukázal na rozpor u tří faktur, které nekonkretizoval, proto se k nim žalovaný nemohl blíže vyjádřit. Žalobce dále označil za sporné údaje o fakturách za rok 2008, avšak tyto obdržel od povinného v květnu 2009 (dle žádosti ze dne 30.12.2009). Toto bylo žalovanému známo již z řízení o dřívější stížnosti žalobce, o níž žalovaný rozhodoval dne 13.5.2009, č.j. KUZL/28830/2009, kdy přikázal povinnému poskytnout informace žalobci, ten tak učinil na CD z 28.5.2009, přičemž žalobce úplnost těchto informací nenapadl.

[14] Žalovaný se neztotožnil s výtkou žalobce, že vycházel pouze z tvrzení povinného o tom, že CD založené v spisovém materiálu je totožné s CD, které obdržel žalobce, aniž by si to u samotného žalobce prověřil. Žalovaný totiž vycházel ze shodnosti obou CD (jednak ve spisovém materiálu a jednak zasláným žalobci) po celou dobu. V první žalobě z 20.5.2010 žalobce vytykal žalovanému, že provedl důkaz pouze tímto CD, aniž by jeho obsah zpochybňoval. V nyní podané žalobě však zpochybňuje jeho obsah. Žalovaný přitom nepochybil, neboť nezjistil cokoli, co by nasvědčovalo tomu, že by žalobce obdržel od povinného CD s jinými informacemi, než které obsahuje CD založené ve spise. Žalobce předtím obsah CD nezpochybňoval a žalovaného v tomto směru nekontaktoval, i když věděl, že obsahem spisu je i CD. Jde pouze o účelovou námitku žalobce. Ověřování totožnosti důkazů a podkladů rozhodnutí se ve správním řízení neprovádí. Vychází se ze stavu, v jaké podobě byly listiny do spisu založeny s tím, že v takovém stavu byly i pořízeny (např. u rozhodnutí se zakládá do spisu jeho originál a jeho stejnopis se doručuje účastníkům řízení, přitom se v odvolacím řízení nezkoumá, zda originál je totožný se stejnopisem, který byl zaslán účastníkům řízení).

[15] Žalobce opakovaně požaduje po povinném subjektu poskytování totožných informací. O poskytnutí stejných informací totiž žádal i v roce 2011 (žalovaný zjistil ze zapůjčených spisů), přitom vždy obdržel údaje z knihy faktur za rok 2009. Dle žádosti ze dne 22.6.2011 pak žalobce obdržel data z účetnictví ze všech knih došlých faktur z let 2003-2011. Podle žalovaného byl naplněn smysl a účel zákona č. 106/1999 Sb., kterým se zajišťuje právo veřejnosti na přístup k informacím z veřejného sektoru, protože z postupu povinného je žalovanému zřejmé, že žalobce obdržel všechny informace, které požadoval, a to i v žádosti ze dne 28.1.2010. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

[16] Žalobce v reakci na argumentaci žalovaného pouze drobnými rozdíly zjištěnými z předložených výpisů změnových sestav ohledně změn některých faktur uvedl, že např. ve třetí knize došlých faktur chybí v číselné řadě agendových čísel 20930001, 20930002 atd. 125 čísel. Podle vyjádření povinného a žalovaného má nastat přerušení souvislosti řady agendových čísel při přeevidování faktury z jedné knihy došlých faktur do jiné. Skutečnost, že ve třetí knize chybí v číselné řadě agendových čísel 125 čísel: 209300009, 209300015, 209300021 až 209300023, 209300030, 209300040, 209300042, 209300076 až 209300080, 209300082, 209300095, 209300108, 209300115, 209300140 až 209300144, 209300154, 209300155, 209300168, 209300191, 209300192, 209300212, 209300221, 209300222, 209300259, 209300264, 209300265, 209300290 až 209300292, 209300304, 209300348, 209300352, 209300389, 209300390, 209300395 až 209300398, 209300414, 209300419 až 209300423, 209300433, 209300440, 209300441, 209300451, 209300463 až 209300465, 209300474 až 209300476, 209300479, 209300481, 209300484, 209300507, 209300512 až 209300515, 209300528, 209300564, 209300580, 209300608, 209300609, 209300633 až 209300635, 209300666, 209300667, 209300701, 209300716, 209300729, 209300730, 209300740 až 209300742, 209300761, 209300765, 209300766, 209300773, 209300774, 209300798, 209300803, 209300804, 209300806, 209300807, 209300808, 209300830, 209300831, 209300854 až 209300857, 209300859, 209300860, 209300880 až 209300884, 209300892, 209300908, 209300910, 209300936, 209300952, 209300956, 209300980, 209301016, 209301027, 209301097, 209301098, 209301112, 209301141, 209301149, 209301153, nelze zdůvodnit pouhým přeevidováním 9 faktur do třetí knihy. Chybějící údaje na faktuře, tedy zač byla proplacena, žalovaný zdůvodnil již v předchozím a soudem zrušeném rozhodnutí ze dne 16.3.2010, č.j. KUZL/16125/2010, tak, že šlo o stornovanou fakturu nebo o vyúčtování již dříve uhrazené zálohové faktury. Obdobně to žalovaný uváděl i v případě, kdy v knize faktur nebyl uveden údaj o tom, zač byly faktury uhrazeny s tím, že podle žalovaného toto nemůže být důvodem pro podání stížnosti, a že žalovaný není oprávněn přezkoumávat úplnost a správnost údajů vedených povinným v jednotlivých knihách faktur. Dle žalobce však byla tato tvrzení v rozporu se skutečností, že chybějící údaje byly doplněny v souborech na CD ze dne 7.7.2012, které povinný poskytnul žalobci. Uvedené žalobce doložil výtiskem části tohoto souboru s označením „Za co“, s tím, že šlo o ukázkou chybějících údajů u faktur z druhé knihy faktur. Žalobce zdůraznil, že od května roku 2008 se domáhá u povinného poskytnutí informací o fakturách, které povinný proplatil, avšak do dnešního dne mu povinný požadované informace neposkytl. Ty je třeba poskytnout v plném rozsahu, což povinný nikdy neučinil, neboť neposkytl čísla účetních dokladů, která mají tvořit souvislou nepřerušovanou číselnou řadu, umožňující rovněž kontrolu, zda byly poskytnuty údaje o všech proplacených fakturách. Dále povinný nikdy neposkytl požadované informace v takovém formátu, který by umožnil jejich třídění nebo filtrování. Žalobce dále soudu předložil historii jeho žádostí o informace s tím, že v něm červeně vyznačil své poznámky a modře důkazové materiály, které může na vyžádání soudu kdykoliv v listinné podobě nebo na CD předložit. Žalobce zcela odmítl tvrzení povinného i žalovaného s tím, že při uspořádání nebo filtrování dat z poskytnutých souborů, např. podle identifikačního čísla dodavatele, se uspořádají nebo vyfiltrují pouze první řádky faktur, takže není možné vytvořit sestavu faktur proplacených konkrétní firmě, v nichž by byly také údaje, za co byly faktury proplaceny. Žalobce toto doložil výpisem části souboru, jak mu ho poskytl povinný, kdy u každé faktury byly jisté údaje a výpis stále stejné části souboru s tím, že po pokusu o uspořádání faktury podle agendových čísel dochází k roztržení údajů na první řádky všech faktur a na ostatní řádky.

S ohledem na výše uvedené, je třeba zjistit, jak jsou data v systému GINIS uložena a jak je možné data vyexportovat. Žalobce má rovněž důvodné podezření, že se veškeré informace poskytnuté povinným nezakládaly na pravdě, konkrétně když tvrdil, že data jsou v účetním programu uložena v souboru PDF nebo, že data není možné z účetního programu vyexportovat v jiném tvaru než PDF. Totéž se týká i informace o tom, že export dat umožňuje až nejnovější verze programu GINIS. Z těchto důvodů žalobce navrhl k důkazu provedení výslechu svědků, konkrétně pana R. B., informatika Městského úřadu Vyškov, a Ing. J. H., pracovníka firmy GORDIC spol. s r.o., jejíž účetní systém (program GINIS) používá povinný k vedení účetnictví. Oba měli podle žalobce pomoci prokázat, která data a v jakých datových formátech bylo a je možné vyexportovat z účetního systému GINIS od roku 2008 (kdy žalobce žádal o vypálení datových souborů z účetnictví).

V. Vyjádření žalovaného k replice žalobce

[17] Žalovaný reagoval na repliku žalobce podáním ze dne 27. 3. 2013 tak, že pokud žalobce v replice uvedl, že chybí v číselné řadě agendových čísel 2090001, 209300002 atd. 125 čísel, přičemž namítá, že to nelze odůvodnit přeevidováním faktur do třetí knihy, pak žalovaný konkrétně specifikuje, že faktury agendových čísel 209300304, 209300474, 209300476, 209300528, 209300730, 209300798, 209300854, 209300855, 209300880, 209300881, 209300980 a 209301149, jsou fakturami zálohovými a v době poskytování informací žalobci nebyly finálním daňovým dokladem. Ohledně DPH lze totiž účtovat až v okamžiku, kdy byla fakturovaná částka uhrazena.

[18] U zbývajících faktur uváděných žalobcem došlo k jejich přeevidování. Pokud byla faktura omylem zaevidována do jiné knihy faktur, kde ji bylo automaticky systémem GINIS přiděleno shodné agendové i evidenční číslo, po zjištění nesprávnosti pak došlo k evidenci faktury do správné knihy došlých faktur (tj. k přeevidenci). Přitom došlo automaticky k vygenerování nového evidenčního čísla, avšak agendové číslo zůstalo stejné. Zobrazení faktury po přeevidenci je v prostředí systému GINIS následovné: 1. v původní nesprávné knize došlých faktur je v hromadném přehledu náhled na fakturu s původním agendovým i evidenčním číslem (obě totožná, jak bylo nesprávně zaevidováno); po rozkliknutí odkazu na fakturu se zobrazí detailní popis faktury s novým evidenčním číslem (odlišným od agendového). 2. V nové knize došlých faktur (správné knize) je v hromadném přehledu faktur náhled na fakturu s původním agendovým číslem, avšak již s novým evidenčním číslem; po rozkliknutí odkazu na fakturu se otevře detailní popis faktury již s novým evidenčním číslem (odlišným od původního agendového) tak, jako v předchozím případě. Náhled faktury lze i po přeevidenci zobrazit v původní i nové knize došlých faktur a v obou knihách lze rozkliknout také detail faktury. Po rozkliknutí náhledu faktury se však zobrazí její nové evidenční číslo (přidělené jí při přeevidování). Názorně uvedený proces zobrazil žalovaný v grafické příloze tohoto podání, obsahující „print screen“ z programu GINIS s doplněnými vysvětlivkami. Při pořízení hromadného exportu výpisů z jednotlivých knih došlých faktur do souboru .pdf nebo .xls dle minulých žádostí žalobce se ve výpisech zobrazí v původní knize došlých faktur všechny faktury v jednotné řadě agendových čísel, avšak v nové knize došlých faktur se duplicitně nezobrazí, což může být důvodem přerušení jednotné číselné řady agendových čísel.

[19] Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce obdržel v roce 2012 od povinného na základě svých dalších žádostí též informace o všech 125 fakturách, které požadoval ve formátu .xls. Nalezené rozdíly mezi popisy faktur, poskytnutými žalobci v letech 2008-2009 a 2012, byly dány tím, že na jaře roku 2012 byla provedena kontrola popisů faktur v knihách došlých faktur a některé údaje byly v návaznosti na zjištěné nepřesnosti opravovány a doplňovány. Žalovaný pracuje při zpracovávání faktur v systému GINIS, který neumožňuje provádět zásahy tak, aby byla faktura zatajena. Zaevidovanou fakturu nelze smazat. V systému je navždy evidována a lze ji pouze následně přeevidovat do jiné knihy faktur, popř. ji stornovat, avšak i taková faktura zůstává v evidenci.

[20] Žalovaný odmítl provedení výsledků svědků R. B. a Ing. J. H., neboť např. prvně jmenovaný je pracovníkem Městského úřadu Vyškov a nikoliv povinného subjektu, a tak nemůže vypovídat o skutečnostech týkajících se předmětné věci. Podstatou věci je funkcionality konkrétní verze aplikace GINIS instalovaná u povinného a poskytování informací z tohoto systému. Žalovaný proto navrhl výsledek Bc. Z. B., pověřené vedením odboru informatiky Magistrátu města Zlína, která s aplikací GINIS přímo pracuje u povinného. Svědkyně může předvést soudu fungování programu GINIS. Přílohou podání žalovaného byla obrazová demonstrace přeevidence nesprávně zaevidované faktury s určitým agendovým číslem v systému GINIS. Z obr. 1 uvedené přílohy vyplynulo, že v přehledu všech faktur v knize došlých faktur s vazbou na smlouvu nadále figuruje i faktura sem nesprávně zaevidovaná s agendovým číslem 209100769, a to i přesto, že došlo k její přeevidenci do jiné knihy došlých faktur (z konkrétního řádku faktury vyplývá agendové i evidenční číslo totožné). Z obr. 2 uvedené přílohy vyplývá, že při „rozkliku“ nesprávně zaevidované faktury s agendovým číslem 209100769, a to přímo v nesprávné původní knize došlých faktur s vazbou na smlouvu, je v přehledu agendové i evidenční číslo faktury sice stejné, ale v zobrazeném detailu již s novým evidenčním číslem; v detailu je mimo jiné uvedeno, že k přeevidenci došlo dne 21. 4. 2009 „pod agendovým číslem 209300042“, avšak ve skutečnosti jde o evidenční číslo, protože systém GINIS používá nesprávnou terminologii. Z obr. 3 uvedené přílohy vyplývá přehled jednotlivých faktur v knize došlých faktur s vazbou na DPH, přitom nesprávně zaevidovaná faktura je uvedena jak s původním agendovým číslem, tak i s novým jiným evidenčním číslem (netotožným s agendovým). Z obr. 4 uvedené přílohy pak vyplývá, že při rozkliku konkrétního řádku konkrétní faktury, a to v přehledu knihy faktur s DPH, je totožný detail faktury rozkliknutelný jak z původní, tak i z nové knihy došlých faktur (po přeevidenci). U každé faktury je uvedeno nové evidenční číslo (avšak označené jako agendové číslo), ale v záhlaví jsou uvedena obě tato čísla, jak agendové, tak evidenční, přičemž jsou rozdílná.

VI. Jednání konané dne 21. 10. 2014

[21] Při jednání navrhl žalobce změnu žaloby - tzv. strukturální změnu petitu ze dne 24. 7. 2012 v bodě I. věty druhé tak, že za požadavek zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného bude doplněno, že se povinnému nařizuje požadované informace poskytnout žalobci do 15ti dnů od právní moci rozsudku v následující struktuře: 1. typ dokladů, 2. agendové číslo, 3. evidenční číslo, 4. identifikátor, 5. datum vystavení, 6. datum splatnosti, 7. datum úhrady, 8. IČ dodavatele, 9. název dodavatele, 10. celková suma faktury s DPH a též pro každou položku faktury, 11. popis položky, 12. popis kusů, 13. cena za kus bez DPH, 14. celková cena za položku bez DPH, 15. DPH za položku, 16. měna, 17. čísla návazných účetních dokladů. Po

poradě senátu byl při jednání návrh na změnu žalobního petitu zamítnut, neboť v posuzované věci nejde o režim vyplývající z § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., který je třeba ve vztahu k nyní posuzované věci vyložit tak, že v přezkoumávaném správním řízení nedošlo k odmítnutí žádosti žalobce o informace, nýbrž naopak došlo k poskytnutí „jistých“ informací. Uvedené ustanovení míří na případy, kdy teprve soud shledá, že k odmítnutí žádosti o informace nebyly důvody, pak zruší rozhodnutí o odvolání i rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a nařídí povinnému požadované informace poskytnout. V projednávané věci však taková situace, že by došlo k odmítnutí žádosti žalobce, nenastala. V tomto případě byly informace poskytnuty, byť nekompletní či vadné, a proto soud postupoval v režimu původně uplatněného žalobního petitu na zrušení napadeného správního rozhodnutí ve znění řádně žalobcem uplatněného v zákonné lhůtě u soudu dne 24.7.2012 (faxem), dne 25.7.2012 (doplněno originálem).

[22] Žalobce se svým zástupcem uvedl, že požadavek na změnu žalobního petitu vyplynul z postupu povinného subjektu a žalovaného, kteří se stále na něco vymlouvají, aby nemuseli žalobci poskytnout požadované informace. Nejprve uváděli, že data nelze získat ze systému ven, později obdržená data nemohl žalobce otevřít. Měla 136 000 řádků (z každé faktury cca 6-10 zajímavých údajů - např. datum vystavení, datum splatnosti aj. tvořilo 2 řádky, které měly více než 100 sloupců, v řadě sloupců byl stále jeden tentýž údaj nebo byl údaj prázdný). Šlo o pokus povinného subjektu vytvořit soubor tak, aby mohl prohlásit, že žalobci data poskytl, avšak žalobce se do souboru nedostal. Žalobce, jako bývalý pracovník IT, měl tehdy mimořádně výkonný počítač s osminásobně velkou pamětí oproti standardu, soubor sice otevřel, ale byl naprosto nesmyslný (k tomu soudu předložil kopii části souboru k založení do spisu); např. není možné, aby v účetních datech z roku 2003 byla data (bez uvedení, čeho se týkají) z roku 2006 a 2007. Povinný subjekt tvrdil, že na jeho žádost vytvořil uvedený soubor autor účetního programu, což žalobce odmítl jako nepravdivé, a proto žádal o výslech zástupce firmy GORDIC spol. s r.o., se sídlem v Jihlavě, která program vytvořila, a jejíž účetní systém (program GINIS) Magistrát města Zlína používá k vedení účetnictví, aby se ukázalo, že povinný nemá pravdu. Když povinný subjekt zjistil, že žalobce byl schopen poskytnutý soubor otevřít (o obsahu otevřeného souboru žalobce založil do spisu listinný důkaz s tím, že červeně označené sloupce mají 132 nebo 136krát stejný údaj anebo je sloupec celý prázdný, což je zcela nesmyslné; u 132 tis. položek se vyskytují např. jen čtyři různá identifikační čísla), začal povinný tvrdit, že data nelze z účetnictví dostat ven v jiné formě, než .pdf, a nebo že data se při zadání z klávesnice okamžitě ukládají do souboru .pdf, což žalobce pokládá opět za nesmysl. Takto argumentuje povinný s jistými obměnami opakovaně (před touto žádostí o informace i po ní). Soudem je přitom přezkoumáváno úplné vyřízení žádosti žalobce. Povinný nakonec poskytl žalobci data v souboru .cls, který lze načíst do Excelu, ale jelikož byl soubor vytvořen tak, že informace o faktuře jsou na několika řádcích, znemožňuje to jejich třídění a začne-li žalobce třídít, pak mu počítač nabídne nejprve všechny řádky (podle čeho žalobce třídí), a teprve pak zbytek, tedy z pěti řádků, které k sobě patří, žalobce obdrží naprosto nepoužitelná data. Z toho vyplývá, že uvedený soubor nikdy nevznikl přirozeným způsobem z originálního účetnictví povinného subjektu, ale musel jej někdo vygenerovat, protože každý řádek z těchto pěti musel mít značku ukončení (tzv. „eo“), a to žádný z exportních programů nedokáže. Šlo tedy o záměrně od počátku zfalšovaný soubor. Soubory mají vady, které prokazují manipulaci s účetnictvím, protože dle právních předpisů účtují všechny instituce v ucelených řadách, avšak v poskytnutém souboru žalobci jsou

výpadky třeba 300 či 500 čísel. Eviduje-li se faktura do nějaké řady, nelze ji nikdy naprosto vyloučit, může být pouze účetně vyřešena jinak, ale v řadě musí být zachována i s případným odkazem, kam byla přesunuta. Žalobce bojuje o průhledné účetnictví a po výše uvedených zjištěních je připraven podat na auditora osvědčujícího audit účetnictví povinného subjektu trestní oznámení a návrh na zbavení auditorského oprávnění. Zjištění by měla být podnětem pro orgány činné v trestním řízení i pro ministra financí, protože u povinného subjektu nebylo nikdy řádně vedeno účetnictví, avšak několikrát prošel finanční kontrolou. Vzhledem k bezproblémovým závěrům těchto kontrol může jít o hierarchicky organizovanou skupinu, která je kryta i z úrovně kraje, jenž také provádí kontroly. Žalobce zdůraznil, že dosud nikdy neobdržel žádosti požadované informace v rozsahu, jak o ně žádal, tedy že na CD nosičích nebyly požadované soubory – kopie knih došlých faktur v rozsahu, jak je v konkrétním období vedl povinný subjekt. Zástupce žalobce popřel jakýkoliv smysluplný obsah dat na poskytnutém CD nosiči s tím, že šlo o neidentifikovatelnou kombinaci knihy došlých faktur, knihy pohledávek, snad částí pokladního deníku a dalších podobných evidencí. Přitom obsah knih faktur je zcela jasný (kdo, kdy, co, za co). V poskytnutém souboru jsou však finanční operace a údaje, které se v knize došlých faktur nemají vyskytovat. Jde i o následné údaje, jak to bylo účtováno aj., což je nesmysl. Uvedený program uměl od počátku (u knihy faktur – kdo, kdy, co, za co) selektovat knihu došlých i vydaných faktur, knihu pohledávek, knihu závazků. To jsou zákonem o účetnictví jasně stanovené knihy, které mají předepsaný obsah, a přesně taková data žalobce neobdržel. Taková data lze přenést i na CD nosič. Proto zástupce žalobce navrhl, aby odborný pracovník firmy CORDIC přijel k povinnému subjektu, požadovaná data vytáhl z počítače, případně i za účasti žalobce, ale bez zásahu pracovníků povinného subjektu, kteří poskytnutí požadovaných informací neumožní, neboť výsledek by pro ně znamenal trestní stíhání.

[23] Žalobce dále k postupu povinného subjektu uvedl, že pokud mu ten poskytne informaci o proplacených fakturách, pak polovina informací má jinou formu než druhá část. K tomuto tvrzení předložil soudu další listinné kopie z poskytnutého souboru s tím, že na začátku a konci jsou rozdíly. Na začátku jsou ještě rozumné informace a od poloviny je každé písmenko na jiném řádku. Nejde jen o tento případ, nýbrž je to pravidelně. Povinný subjekt neposkytl nikdy žalobci sestavu tak, aby bylo možné zkontrolovat úplnost číselné řady dokladů. Pokud něco poskytl, pak na pěti řádcích, přitom žalobce žádal, aby informace o každé faktuře byla na jednom řádku. Povinný pak sdělil, že účetní program toto neumožňuje. Informace tak bývala na několika řádcích (místo na jednom řádku) dle toho, o kolik šlo položek. Povinný ještě žalobci drze napsal, že uspořádat faktury podle čísel účetních dokladů dokáže každý začátečník. Výsledkem konání povinného pak bylo, že z poskytnuté sestavy mající rozumnou formu, vznikne předkládaná sestava (listina opět založena do spisu), kde na začátku jsou pouze řádky, navázaný účetní doklad a číslo, a za tím řádky ostatní, které zbyly, avšak z uvedeného nelze naprosto nic zjistit, tedy jaké číslo účetního dokladu souvisí s kterou fakturou. Žalobce by totiž musel tisíce faktur dát nějak dohromady a konfrontovat s čísly dokladů. V souvislosti s jinou žádostí o informace povinný subjekt žalobci napsal, že čísla účetních dokladů se přidělují v systému automaticky v okamžiku, kdy je faktura proplacena a zaúčtována s tím, že tato čísla jsou jedinečná a tvoří ucelenou číselnou řadu. Přitom při pohledu na listiny, které jsou kopií z poskytnutých souborů (zakládáné žalobcem při jednání do spisu), je zřejmé, že čísla účetních dokladů se na příslušné listině vyskytují několikrát. Dle žalobce tak povinný dostává z počítače sestavu, kterou následně mění a „mrzačí“, aby byla

nepoužitelná. Zástupce žalobce připustil, že může dojít k nesprávnému zaevidování faktury, ale neměla by být následně ze systému vyjmuta, nýbrž pouze řádně stornována s tím, že se o ní musí současně vědět tak, aby příchozí faktury tvořily ucelenou řadu. Při nápravě chybné evidence tak musí být uvedeno, že faktura byla odtud vystornována a přesunuta jinam, přičemž čísla faktur musí nadále tvořit ucelenou řadu, ta musí být zachována, avšak u povinného subjektu se toto neděje. Faktury mezi sebou 4krát prohodí, pak se ztratí a vznikají nejasnosti. Zástupce žalobce zdůraznil, že žalobce nikdy nedostal data v rozsahu, který požadoval. Obdržel několik set tisíc bytů (informací) – byly tam jedničky, nuly, nějaká číslíčka a písmena, ale rozhodně nešlo o data, jaká žalobce požadoval. Proto navrhovali změnu petitu s upřesněním struktury požadovaných informací.

[24] Žalobce dále odmítl tvrzení povinného subjektu, že data není možné ze systému vyexportovat. Dle žalobce je to v rozporu s informacemi firmy GORDIC na internetu, kde popisuje jejich účetní systém GINIS, který umožňuje export dat do programu MS Office (žalobce založil do spisu dokument z webových stránek firmy).

[25] Žalobce chtěl výsledkem svědků prokázat nepravdivost tvrzení povinného v souvislosti se žádostí o kopie bankovních výpisů, s nimiž chtěl žalobce porovnat a zkontrolovat faktury, které mu povinný přiznal, zda souhlasí. Povinný subjekt žalobci sdělil, že bankovní výpisy nelze z účetního programu dostat, přitom šlo o rok 2008 a 2009, které s nyní projednávanou žádostí o informace (o proplacených fakturách) souvisejí. Podle zástupce žalobce jde u bankovních výpisů přesně o požadovanou informaci, jak byla faktura proplacena. Jde o druhou knihu, přičemž každá kniha generuje výpis z bankovního účtu. Tady lze totiž ověřit, zda byla faktura proplacena, protože pokud povinný subjekt vymaže některé faktury a nepřízná je žalobci, ten pak nemá žádnou kontrolu, zda faktury jemu zaslané jsou všechny. Naopak v případě poskytnutých bankovních výpisů žalobce si může vzájemně odškrtnat, co je na bankovním výpisu a mezi fakturami. Pokud by některé údaje z bankovních výpisů nebyly mezi fakturami, pak jde o důkaz, že některé faktury povinný žalobci zatajil. K dotazu soudu, zda takto informace byly požadovány, včetně bankovních výpisů, zástupce žalobce uvedl, že jde přesně o tuto informaci, že výdaje (byly požadovány) nelze z ničeho jiného ověřit, než právě z bankovních výpisů, jinak to postrádá smysl. Výdaje za proplacené faktury a další výdaje (též požadovány žádostí o informace) měly v součtu odpovídat celkovým výdajům magistrátu na celkových účtech za konkrétní roky. Aby to tvořilo celkovou sumu (ad II. žádosti o informace), lze to ověřit pouze z bankovních výpisů. Z žádosti o informace ze dne 28.1.2010 (a též z formulace žalobního petitu) je z použitých výrazů zřejmé, že tento výraz je tam skrytě obsažen.

[26] Žalobce dále uvedl, že na základě sdělení povinného subjektu v rámci jiné jeho žádosti o informace, by měla mít každá faktura své vlastní číslo účetního dokladu, vygenerované systémem GINIS vzestupně, podle dne, kdy byla daná faktura proúčtována, tj. podle dne zaúčtování příslušné faktury, a nemělo by se tedy číslo účetního dokladu opakovat u žádné jiné faktury, přitom čísla dokladů by měla korespondovat s datem, tj. čím vyšší datum, tím vyšší číslo účetního dokladu. Na poskytnutém souboru na CD (od povinného) je však číslo účetního dokladu 120024 již ze dne 3. 4. 2012, stejné číslo dokladu má i doklad proplacený dne 2. 6. 2012 a stejné číslo má i faktura proplacená 1. 11. 2012. Dle žalobce jde o naprosto nesmyslné informace, neodpovídající sdělením povinného subjektu a i z tohoto žalobce dovozuje, že mu povinný posílá CD s informacemi, které jsou upravovány a mrzačeny.

Poskytované informace jsou tak naprosto nepoužitelné a bezcenné (listinu s opakovanými daty žalobce opět nechal založit do spisu s poukazem na třetí stranu účetního dokladu).

[27] Zástupkyně žalovaného při jednání odkázala na své vyjádření k žalobě, vyjádření k replice žalobce a též na samotné napadené rozhodnutí. Informace, tvrzené žalobcem u tohoto jednání, zástupkyni žalovaného nejsou známy, stejně jako žalobcem předkládané podklady. Zástupkyně žalovaného poukázala na „dlouhý – lepený soubor“, který žalobce předložil u soudního jednání, a dotazovala se žalobce, zda jde o soubor vyplývající z poskytnutého CD na podkladě nyní projednávané žádosti o informace ze dne 28. 1. 2010. K tomu žalobce uvedl, že nikoliv, že jde o výtisk ze souboru, který mu byl poskytnut v minulosti, avšak i tento dokládá, že od samého počátku dostává nepravdivé informace. I ohledně dalších listin žalobcem předkládaných u soudního jednání se jej zástupkyně žalovaného dotazovala, zda byly získány od povinného na základě této projednávané žádosti o informaci. Žalobce opět uvedl, že nikoliv, že jde pouze o ukázkou toho, jaké informace po celou dobu od povinného dostává, a že jsou po celou dobu zcela nepoužitelné. Žalobce jako bývalý pracovník IT (pracující celý život u počítačů), si dokáže upravit data tak, pokud tomu věnuje desítky hodin, aby se z nich něco dozvěděl. Avšak v tomto případě se nikdy nemůže dozvědět o požadovaných fakturách, které v souboru nejsou. Pokud v některé knize došlých faktur chybí 125 čísel, nemůže toto povinný subjekt zdůvodňovat přeúčtováním devíti faktur do jiné knihy faktur, jde o naprosto nesmyslné tvrzení.

[28] K dotazu soudu, zda z předkládaných listin vyplývá, že se týkají i roku 2009, jenž byl předmětem žádosti o informace, zástupkyně žalovaného uvedla, že pokud si uvedené soubory tiskli sami, pak se uvedená data vytiskla v normální podobě a žádný problém tam nebyl. Šlo o knihu faktur s vazbou na smlouvu. Zástupkyně žalovaného uvedla, že procházeli CD ze spisu, ale žádný problém tam nebyl, nicméně dodala, že není IT odborník. K uvedenému soud konstatoval z žalobcem předkládané listiny, kde byly vytištěny datové údaje za rok 2009 (tedy žalobcem požadované období), že se podařila vytisknout pouze samotná písmena na jednom řádku. K uvedenému žalobce sdělil, že jde o důkaz, že CD s daty zasílané žalobci, je jiné, než které povinný subjekt předkládá nadřízenému orgánu. Žalobce nikdy nedostává data tak, jak byla vygenerována ze systému GORDIC, neboť povinný ze systému vytvoří nějakou sestavu, kterou v počítači upraví, nahraje ji na CD a v tomto stavu ji na CD zašle žalobci. Je možné, že nadřízenému orgánu předloží CD jinak upravené nebo které je ještě před úpravou. Žalobce tak dostává poštou CD s daty upravenými od povinného a nikoliv originálními, tedy v podobě, v jaké je povinný subjekt vede. K dotazu soudu žalobce dále uvedl, že jemu zaslané CD, resp. jeho obsah, nikdy žalovaný nekontroloval ani neověřoval shodu s tím CD, které bylo předloženo žalovanému k odvolacímu řízení. Žalobce současně poukázal na další problém, že CD, které mu zasílá povinný subjekt, není nikdy jakkoliv označeno, není podepsáno ani orazítkováno. Dostává CD nosič, u kterého by byl problém dokazovat, že jde o ten, který mu povinný subjekt skutečně zaslal. Žalobce tedy nemá důkaz o tom, že konkrétní CD nosič obdržel, resp. ani žalovaný či povinný nemají důkaz o tom, že žalobci poskytl CD s požadovanými informacemi. U CD nosiče lze pouze ověřit data o vytvoření souboru prostřednictvím tzv. METADATA, která jsou uložena někde v souboru a informují o tom, kdy byl soubor vytvořen, na kterém počítači. To však není nemenné, žalobce může být obviněn z provedení změny, tedy že na svém počítači nastavil počítač magistrátu, nastavil jiné datum atd. Proto žalobce zvážil pro příští zaslání CD s informacemi, že jej nepřebere přímo

od pošťáčky, nýbrž požádá o uložení na poště, kde jej se svědky vyzvedne a zajistí podpisy svědků na CD přímo při převzetí. Jinak nemůže prokázat, že CD nosič je ten, který mu zaslal povinný subjekt. Přitom je to nezbytné pro konfrontaci, neboť i z vyjádření zástupkyně žalovaného vyplývá, že povinný subjekt předkládá nadřízenému orgánu jiná data, než zasílá žalobci. Podle zástupkyně žalovaného však žalobce nenamítal ani ve stížnosti z 26. 2. 2010, že by některé údaje na nosiči CD byly zaznamenány jinak, protože vytýkal pouze nekompletnost údajů, nikoliv tvrzení, že soubory špatně tisknou údaje apod. Zástupce žalobce však zdůraznil, že to je právě ta nekompletnost dodaných informací.

[29] Za účelem vysvětlení, jakým způsobem se přeevidovávají nesprávně evidované faktury, odkázala zástupkyně žalovaného na demonstraci tohoto postupu v příloze (s obr. 1-4) vyjádření žalovaného k replice žalobce, který je demonstrací z účetního systému používaného povinným subjektem. Z obr. 1. uvedené přílohy je patrný náhled na přehled (seznam) jednotlivých faktur z jedné knih došlých faktur (každá faktura je na jednom řádku s konkrétními údaji o ní) a na obr. 2. je předvedeno rozkliknutí konkrétního řádku – jedné faktury, kde je nahlíženo na další bližší údaje o konkrétní faktuře. K dotazu soudu, zda žalobce obdržel údaje v tomto demonstrovaném formátu (jako na obr. 1. a 2. přílohy), resp. v tomto rozsahu, žalobce uvedl, že v takovém rozsahu informace neobdržel, ač je požadoval, protože na uvedených obrázcích je každá faktura na jednom řádku, ale žalobci poskytnutá informace byla vždy zaslána jen tak, že každá faktura byla rozložena na několika řádcích, a tím bylo znemožněno jejich třídění a filtrování. Na jednom řádku bylo uvedeno, komu je faktura zaplacená, na druhém řádku za co je zaplacená atd., a chtěl-li žalobce v takovém případě zjistit všechny faktury zaplacené některé konkrétní firmě se zadáním IČ takové firmy jako filtru, pak se mu objevily pouze tyto první řádky s názvem firmy, ale řádky s uvedením důvodu, za co byla faktura zaplacená, tam nebyly, neboť byly všechny smíchány dohromady dole. Zopakoval, že není možné, aby 125 čísel faktur chybějících v číselné řadě jedné knihy faktur bylo zdůvodňováno přeúčtováním 9 faktur do jiné knihy faktur, protože výměna faktur může být pouze jedna za jinou fakturu. Pokud se přeúčtuje z první knihy „x“ faktur do druhé knihy, pak mohou v první knize tyto faktury chybět, avšak stejný počet faktur s čísly z první knihy se musí objevit v druhé knize faktur. To se však u povinného subjektu neděje. Dle žalobce mu povinný zatajuje faktury, o nichž nechce, aby se dozvěděl, a z toho žalobce dovozuje i nekompletnost poskytnutých informací. Povinný zkoušel i to, že žalobci poslal informace o tom, komu bylo zaplacené, avšak nebylo uvedeno za co. Když proti tomu žalobce protestoval, povinný mu zaslal jinou informaci, kde bylo uvedeno, za co bylo zaplacené, ale nebylo uvedeno, komu bylo placeno. Toto nelze posoudit jako úplné poskytnutí informací, neboť nebylo možné, aby u 60 tisíc faktur hledal žalobce fakturu v prvním souboru a pak ve druhém souboru a snažil se tyto informace kompletovat dohromady. Žalobce dále poukázal na to, že donedávna mu povinný poskytoval informace prostřednictvím souboru .pdf, v mnoha případech zablokovaný proti kopírování. Pokud se chtěl žalobce dozvědět z těchto informací, za co a komu povinný platil, pak by musel 800 stránek textu ze souboru .pdf znovu přepsat do Excelu, a teprve pak by tam mohl hledat, které faktury byly zaplacené konkrétním firmám. Informace poskytované povinným, jsou naprosto nepoužitelné. Zástupce žalobce ještě zpochybnil obsah CD ve správním spise, že ani to nebude zcela v pořádku.

[30] Zástupkyně žalovaného odkázala ve všech otázkách na obsah svého vyjádření k replice žalobce. Byla zde i odpověď k chybějícím 125 fakturám s tím, že 9 faktur bylo zálohových, a

proto o nich bylo účtováno až později, a zbytku faktur se týkalo přeevidování, nikoliv obráceně, jak tvrdil žalobce. K tomu však zástupce žalobce uvedl, že i v případě zálohové nebo jiné faktury, musí faktury zůstat v ucelené řadě. Z dosavadních tvrzení žalobce i předkládaných listin však vyplývá, že ucelená řada není dodržena (vyplývá to z popisu čísel; ačkoliv žalovaný uvádí, že se vyjadřoval k chybějícím 125 číslům faktur). Dle zástupce žalobce byla tvrzená řada vytvořena „uměle“, aby tvořila dojem, že jde o číslování od 1, ale faktury došlé v jeden den mají rozdíl 300-400 čísel. Přitom náhled na fakturu (demonstrováný žalovaným přílohou s obrázky 1-4) udělat neumí.

[31] Žalobce též odkázal na jeho první žádost o informace, kdy mu povinný během 14 dnů zaslal na CD naprosto nesmyslnou sestavu. V dalších případech však tvrdil, že takovou sestavu za 14 dnů není možno vytvořit, neboť firma GORDIC by musela vypracovat speciální program, a to za min. 6 týdnů, za což by povinný zaplatil 12 až 16 tis. Kč. Poprvé však byla žalobci poskytnuta sestava během 14 dnů (sdělení žalovaného založil žalobce do spisu).

[32] Soud při jednání připomněl rovněž rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 3. 2012, č.j. 29 A 52/2010-58, jehož předmětem byla totožná žádost žalobce o poskytnutí informací. Uvedeným rozsudkem bylo předchozí rozhodnutí žalovaného zrušeno pro nepřezkoumatelnost a žalovaný byl zavázán dostatečně průkazným způsobem zjistit, zda údaje na CD nosiči jsou skutečně kopií knih faktur, neboť mu bylo soudem vytknuto, že dostatečně a řádně nevyhodnotil, zda žalobci byly poskytnuty kompletní informace.

[33] Žalobce nesouhlasil s tvrzením povinného, že mohl poskytovat žalobci informace pouze ve formátu .pdf, a že jde o jediný formát, v němž lze vyexportovat data. Podle žalobce jde o nepravdivou informaci, neboť ze systému GINIS lze vytvořit zcela libovolnou sestavu. To hodlal prokázat výsledkem svědka – Ing. J. H., zástupce firmy GORDIC. Žalobce dále upozornil na předchozí rozsudek krajského soudu, a že v této souvislosti je zcela irrelevantní jakékoliv tvrzení o tom, že v systému GINIS nelze manipulovat s daty, protože žalobce nedostává informace – data, která by byla přímo vygenerovaná ze systému GINIS. Vygenerovaná data ze systému byla následně upravena a na CD pro žalobce byla vypálena data upravená mimo systém GINIS. Podstatné je i to, že nikdy nebyla porovnávána data na CD zaslaném žalobci s obsahem CD, který je založen ve správním spise. K listinám, které žalobce nechal založit do spisu, uvedl, že potvrzují obdržení dat od povinného, s nimiž nemohl žalobce dále nakládat. Např. v tabulce s daty z roku 2003 je i sloupec (červeně označený) s údaji z roku 2006 a 2007, což je nelogické. Sloupec se tam mohl omylem dostat při manipulaci s daty při přehrávání.

[34] K tvrzením povinného či žalovaného o tom, že lze poskytnout informace pouze ve formátu .pdf, nikoliv ve formátu .csv, dále že povinný subjekt není povinen měnit formát poskytovaných informací, pokud by to pro něj bylo zátěží, anebo že jiný formát by mohl být poskytnut až za 6 týdnů, odkázal žalobce přímo na webové stránky firmy GORDIC, kde je hned první deklarovanou informací, že poskytují bezproblémové zakliknutí volby exportu do formátu .xl nebo .csv, a že lze toto exportování provádět. Základně poučený operátor je toto schopen provést v řádu několika sekund. Soudu k tomu žalobce předložil kopii prezentace firmy Gordic na jejích webových stránkách ohledně programu GINIS (5 listů) s názvem „Compatibility list“, objasňující kompatibilitu tohoto programu jako modulárního informačního systému schopného práce v různorodých pracovních prostředích s tím že ze

systému GINIS lze exportovat data do MS Office, tzn. do Wordu a do Excelu. Na str. 7 odd. 5. - pasáž „kancelářský software“ je uvedeno, že systém GINIS podporuje kancelářský software v několika oblastech, mimo jiné MS Office (2003 CZ, 2007 CZ, 1997, 2000) a pak umožňuje tvorbu dokumentů, elektronických obrazů, originálů písemností vygenerovaných pomocí modulů subsystému GINIS – REG, což jsou registry a správní agendy, s odkazem na MS Office 1997, 2000, XP, 2003, 2007, což platí i pro sestavy vytvářené generátorem sestav; dále RTF šablony a export grafických sestav a export grafických sestav ve formátu .pdf, acrobat reader verze 5.0 a vyšší.

[35] Žalobce také soudu předložil seznam faktur – platby statutárního města Zlína ze 4. 7. 2011 o pěti listech, u něhož na první straně jsou uvedeny druhé řádky s popisem faktur (agendovým číslem, identifikátorem, IČ dodavatele, č. faktury – dokumentu, název dodavatele, datum splatnosti, celková částka, kolik zbývá doplatit). Na prvních dvou stranách uvedeného seznamu jsou faktury regulérně sestaveny v řádcích, avšak na třetí, čtvrté a páté straně seznamu tomu tak již není. Na třetí straně jsou uvedeny pouze dvě faktury, na čtvrté a páté straně je rozložena zřejmě další faktura, avšak jde o roztažené a složitě identifikovatelné údaje o jedné faktuře s tím, že z nich nelze vyčíst jakékoliv korektní informace. Dle žalobce jde o výtisk ze seznamu faktur, který mu povinný zaslal na CD ke splnění povinnosti poskytnutí informace dle jiné žádosti. Mimo shora uvedený případ většinou chybí též informace, za co bylo hrazeno.

[36] Ze souboru týkajícího se účetního období 2012 žalobce předkládal vybrané faktury, aby doložil manipulaci povinného s daty v rámci poskytnutých informací, přestože rok 2012 nelze vztáhnout k nyní přezkoumávanému období (žádost o informace se týkala pouze let 2003-2009). Povinný totiž opakovaně tvrdil, že dokument dostává číslo v den, kdy je faktura zaúčtována, přitom čísla jsou generována vzestupně, měla by být jednoznačná, nikdy dvě stejná čísla účetních dokladů by se neměla opakovat a měla by tvořit ucelenou číselnou řadu. Od nejnižšího čísla počátkem ledna po nejvyšší číslo daného roku na konci prosince. To se však u povinného neděje. Nelze však prokazovat nekompletnost poskytnutých údajů za období 2003-2009 rokem 2012.

[37] Předkládaným seznamem dokladů (obsahoval 6 listin) chtěl dále žalobce doložit, že pouze první dvě strany z celého seznamu mají regulérní řádky věnované každé jednotlivé faktuře s požadovanými údaji (IČ dodavatele, č. faktury, popis faktury, název dodavatele, datum evidence, datum doručení, datum zdanitelného plnění, datum splatnosti, záloha, celková částka, zbývá doplatit), avšak na třetí až šesté straně je tento stav narušen a celý zbylý text jedné faktury zůstává roztažen na celé straně. Přitom žalobce důrazně žádal povinného, aby údaje vážící se ke konkrétní faktuře byly vždy na jednom řádku tak, aby je bylo možno filtrovat a uspořádávat. Povinný mu sdělil, že systém GINIS toto neumožňuje, a že uspořádat faktury umí každý začátečník. Za daného stavu to však podle žalobce není možné, protože při pokusu o uspořádání těchto faktur s údaji, to dopadne tak, jak bylo předkládaným seznamem dokladů dokumentováno, přitom nejdříve jsou všechna čísla účetních dokladů, a pak vlastní informace o faktuře. Jelikož jsou údaje roztrženy, nelze identifikovat, které číslo účetního dokladu patří ke které faktuře. Takže při pokusu o uspořádání, jenž povinný označil za jednoduchou záležitost, dochází k uvedeným potížím. Informace jsou zcela nepoužitelné.

[38] Žalobce dále předložil dokument začínající slovy „Navázaný účetní doklad 080396“, dokumentující dle žalobce nekompletnost poskytnutých údajů. V prvním řádku, vážícím se pouze k jedné faktuře, dochází k roztržení informací a na řádku tak zůstává pouze číslo účetního dokladu. V tomto sledu to pokračuje dál vždy s označením „Navázaný účetní doklad: určité číslo“ (zaujímá vždy nový řádek), a teprve pak následují další náležitosti faktury, ale až po všech číslech účetních dokladů. Z uvedeného nelze získat žádné relevantní údaje.

[39] Žalobce dále připomněl, že navrženými výsledky svědků: Ing. J. H., pracovníka firmy GORDIC, a R. B., pracovníka Městského úřadu Vyškov, chtěl prokázat nepravdivost tvrzení povinného, především, že lze vyexportovat data ze systému i jinak než v .pdf. Zástupce žalobce měl za to, že navržení svědci jednoduše prokáží, že několika kliky jsou schopni vygenerovat požadovanou kopii dat, a že ze strany povinného jde jen o cílené obstrukce. Zástupkyně žalovaného ponechala na zvážení soudu, zda provede výsledky jí navržené svědkyně Bc. Z. B., pracovnice povinného. Soud následně návrhy na provedení výsledků svědků zamítl s tím, že tyto považuje v uvedené fázi řízení za nadbytečné, a to s ohledem na následující odůvodnění případu (viz dále).

VII. Posouzení věci soudem

[40] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí povinného subjektu (Magistrát města Zlína), včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.

[41] Žalobce požádal o poskytnutí informace dle § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. písemnou formou, která byla povinnému subjektu (Magistrát města Zlína) doručena dne 28. 1. 2010. Bylo na povinném subjektu, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě stanovené v § 14 odst. 5 písm. d) cit. zák., tedy nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti, neboť nebylo rozhodnuto dle § 15 cit. zák. o odmítnutí žádosti. Pokud povinný shledal, že žádost o poskytnutí informace směřuje ve své části k poskytnutí zveřejněné informace, bylo na něm, aby to sdělil žadateli společně s údaji umožňujícími vyhledání a získání uveřejněné informace dle § 6 cit. zák. ve lhůtě nejpozději 7 dnů. Ze správních spisů soud rovněž zjistil, že žalobce si stěžoval na postup povinného při vyřizování jeho žádosti, mimo jiné namítal, že od data podání žádosti uplynula lhůta delší než zákonem stanovená a dosud neobdržel žádnou odpověď. Vlastní odpověď na žádost žalobce o poskytnutí informace vyhotovil povinný subjekt až dne 19. 2. 2010. Žalobce současně sepsal dne 26. 2. 2010 stížnost na postup povinného při vyřizování jeho žádosti o informace. Krajský soud v Brně již v předchozím rozsudku ze dne 29. 3. 2012, č.j. 29 A 52/2010-58, konstatoval, že bylo naprosto zřejmé, že povinný subjekt rozhodl o žádosti žalobce opožděně. Současně však konstatoval, že uvedená skutečnost sama o sobě nezpůsobovala nezákonnost rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, ani napadeného rozhodnutí žalovaného (soudem zrušené předchozí rozhodnutí žalovaného). Jinak však soud v označeném rozsudku přistupoval k většině ostatních námitek žalobce, zejména neúplnosti poskytnutých informací.

[42] Podrobná úprava práva na informace je obsažena v zákoně č. 106/1999 Sb., který stanovuje pravidla pro poskytování informací, resp. upravuje podmínky svobodného přístupu k těmto informacím (§ 1). Podle § 2 cit. zák. jsou povinnými subjekty, které mají povinnost

poskytovat informace, vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce. Dalšími povinnými subjekty jsou subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní informace o své činnosti automaticky tak, aby byly všeobecně přístupné. Ostatní informace, které mají k dispozici, vydají povinné subjekty na požádání žadatele, tj. každé fyzické nebo právnické osobě (§ 3 odst. 1).

[43] Soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, neboť žalobní námitky shledal důvodnými. Ve věci klíčovou byla především žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 28. 1. 2010, dále stížnost žalobce na postup při vyřizování jeho žádosti ze dne 26. 2. 2010, a také předchozí rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2012, č.j. 29 A 52/2010-58, v konfrontaci s následným postupem žalovaného při prověření kompletnosti poskytnutých informací (důvody nově vydaného rozhodnutí žalovaného). Žalobce v žádosti žádal o poskytnutí informací – dat z knih došlých faktur, které Magistrát města Zlína vedl v letech 2003-2009, a to na CD nosiči v takovém formátu, jak je obdržel již dne 18. 3. 2009. Mimoto žádal o sdělení počtu vedených knih došlých faktur, přičemž tato informace mu byla poskytnuta (proti tomu žalobou nebrojil), a dále žádal o podání informace o tom, jaké další výdaje hradil povinný subjekt v uvedených letech tak, aby součet těchto částek s platbami jednotlivých faktur dle knih došlých faktur odpovídal celkovým výdajům povinného subjektu, jak byly uváděny v závěrečných účtech z příslušných let. Ani proti této části žádosti a způsobu jejího vyřízení žalobce svojí žalobou nebrojil (nebrojil ani ve stížnosti ze dne 26. 2. 2010 proti postupu povinného subjektu), protože povinný subjekt mu dne 19. 2. 2010 k tomu sdělil, že „tyto kategorie výdajů jsou uvedeny ve zveřejněných závěrečných účtech povinného subjektu za jednotlivé roky, které jsou dostupné na internetových stránkách povinného subjektu www.zlin.eu“.

[44] Předmětem tohoto soudního přezkumu tak je kompletnost poskytnutých informací žalobci povinným subjektem - dat z knih došlých faktur za roky 2003-2009. Zásadním ve věci je předchozí rozsudek Krajského soudu v Brně, který již posuzoval poskytnutí informací povinným subjektem na základě téže žádosti žalobce ze dne 28. 1. 2010 s tím, že předchozí rozhodnutí žalovaného z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů zrušil a zavázal žalovaného povinností, aby průkazným způsobem zjistil, zda údaje na CD jsou skutečně kopií knih došlých faktur. Vzhledem ke skutkovým okolnostem, kdy žalobce rovněž tvrdil, že nebyl uspokojen a nedostal údaje tak, jak byly u povinného knihy došlých faktur vedeny v požadovaných letech, soud žalovanému současně vytkl, že dostatečně řádně nevyhodnotil, zda žalobci byly poskytnuty kompletní informace. Zdejší soud však toto musí konstatovat i v novém soudním řízení, žalovaný tak neučinil ani v tomto posuzovaném případě.

[45] Současně soud zdůrazňuje, že ani tentokrát nelze řešit na podkladě podané žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. nedostatky faktur či chyby v účetnictví povinného ve smyslu zákona o účetnictví apod. Pokud by takové nedostatky účetní doklady (podléhající právu na informace) skutečně měly, mohou být žalobci poskytovány informace dle zákona č. 106/1999 Sb. pouze s těmito nedostatky. Předmětem zkoumání může být pouze to, zda žalobce získal požadované informace, na které má ze zákona právo. Jinak řečeno pokud v knize došlých faktur některé údaje u konkrétních faktur nejsou vyplněny, pak lze žalobci

poskytnout pouze takovouto informaci, včetně chybějících údajů, a nelze povinnému subjektu vytýkat, že řádně nevede knihy došlých faktur či účetnictví, a že by měl chybějící údaje doplňovat. Žalobce může obdržet pouze kopii těch údajů, které jsou skutečně u povinného subjektu vedeny. V této souvislosti lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, č.j. 6 As 33/2011-83, podle kterého „*Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu (§ 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.).*“

[46] Pokud se tedy žalobce vyjadřoval ve své stížnosti a v žalobě nebo při jednání soudu ke způsobu vedení knih došlých faktur povinným subjektem a k tomu, jak by měly být tyto vedeny, soud konstatuje, že dle zákona č. 106/1999 Sb. má žadatel o informace právo toliko na poskytnutí informace. Žadatel o informace totiž nemá právo se vyjadřovat ke způsobu vedení knih došlých faktur. Podle § 3 odst. 3 cit. zák. se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

[47] Naopak povinností povinného subjektu je žadateli o informace tyto informace poskytnout (§ 2 zákona č. 106/1999 Sb.). Vzhledem k okolnostem věci, kdy se jedná o platby z veřejných prostředků, není dána výluka informační povinnosti dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb., neboť zde převažuje zájem na kontrole veřejné správy a finančních toků, resp. na kontrole hospodaření s veřejnými finančními prostředky. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě není dána jakákoliv zákonná výluka z práva na informace ve smyslu § 2, § 7, § 8a, § 9, § 10, popř. § 11 zák. č. 106/1999 Sb., měl povinný subjekt povinnost požadované informace poskytnout v plném rozsahu tak, jak jsou existující informace v dispozici povinného subjektu již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace.

[48] Krajský soud v Brně dospěl k závěru i v tomto řízení, že žalobce požadované informace (v požadovaném rozsahu) neobdržel. Nepřezkoumatelným shledal soud napadené rozhodnutí žalovaného jednak v tom, že se poskytnutím informací z knih došlých faktur za rok 2008 vůbec nezabýval, ačkoliv žalobce i ve stížnosti ze dne 26. 2. 2010, zahajující přezkum žalovaného, napadl neúplnost faktur v poskytnutých souborech za rok 2008 s tím, že dosud neobdržel za toto období kompletní údaje. Žalovaný přitom v napadeném rozhodnutí odkázal žalobce pouze na to, že údaje z knih faktur za rok 2008 již byly žalobci poskytnuty na základě předcházejících žádostí. Tento závěr v jakémkoliv smyslu žalovaný dále nerozvedl a lze mít za to, že kompletnost poskytnutých údajů za předmětné období vůbec neověřil. Šlo o jediné sdělení, týkající se knih došlých faktur za rok 2008. Žalobce dokonce specifikoval vady v souborech z knih došlých faktur z roku 2008 ve stížnosti ze dne 26. 2. 2010. Žalovaný se však jeho námitkami nezabýval a žalobci jen formálně sdělil, že mu tyto informace byly poskytnuty. Svoji odpověď žalovaný neprověřoval, ztotožnil se s tvrzením povinného subjektu, že žalobce obdržel informace z předchozí knihy došlých faktur kompletní, event. v požadovaném formátu. Podle zdejšího soudu však takový závěr žalovaný učinit nemohl, neboť kompletnost poskytnutých informací si „dostatečně průkazným způsobem neověřil“, jak mu uložil soud v předchozím rozsudku ze dne 29. 3. 2012, č.j. 29 A 52/2010-58. Pokud se žalovaný odkazoval na předchozí žádosti žalobce o informaci, podle nichž mu již měly údajně být data za rok 2008 poskytnuty, pak ani takový závěr podle soudu nelze učinit, neboť sám

žalovaný i povinný subjekt opakovaně v rozhodnutích sdělovali, že seznamy faktur doznávají neustálých změn v závislosti na jejich pozdějších úhradách (např. u zálohových faktur) nebo z důvodu jejich pozdější přeevidence (viz dále). K datu podání této žádosti o informace tak měly seznamy faktur u povinného subjektu jinou podobu, než v době podání předchozích žádostí o informace.

[49] V novém odvolacím řízení byl žalovaný vázán právním názorem soudu, vysloveným v jeho rozsudku pod sp. zn. 29 A 52/2010. Proto se i dle svého vyjádření v napadeném rozhodnutí žalovaný zaměřil při novém projednávání stížnosti na kompletnost poskytnutých údajů žalobci. Kompletnost poskytnutých údajů měl ověřit „dostatečně průkazným způsobem“, zvláště pokud si žalobce na nekompletnost poskytovaných údajů opakovaně stěžoval. Žalovaný měl především průkazným způsobem zjistit či ověřit, zda informace poskytované žalobci – soubory na CD jsou faktickou kopií knih došlých faktur vedených u povinného subjektu. Žalobci poskytnuté údaje na CD budou kompletní pouze v tom případě, pokud půjde o přímé kopie knih došlých faktur za požadovaná období. Žalobce si však již v žalobě na nový postup žalovaného stěžoval s tím, že doplnil šetření u povinného subjektu pouze částečně, například bez ověření roku 2008, a též bez součinnosti žalobce. V uvedeném tvrzení lze žalobci dát za pravdu. K údajům neposkytnutým za rok 2008 se soud již vyjádřil shora. Nesouhlasu žalobce lze přisvědčit i v tom, že neměl možnost potvrdit shodu obsahu CD nosiče, který obdržel od povinného, s poskytnutými informacemi dle jeho žádosti, resp. s CD nosičem založeným ve správním spise. V tomto ojedinělém případě, kdy žalobce si opětovně stěžuje na nekompletnost jemu poskytnutých údajů, nelze jinak ztotožnit rozsah skutečně poskytnutých informací, než právě tímto porovnáním údajů na obou CD. V případě pořizování listinných kopií téhož dokumentu, lze v počítači najednou zadat výtisk dvou a více kopií s totožným obsahem, přičemž originál dokumentu bude uložen ve správním spisu i v počítači pro snadné pozdější ověření obsahu. V případě vypálení určitých dat na CD nosič obvykle nedochází k jednomu zadání a vypálení totožného datového souboru na více CD nosičů současně, nýbrž v případě kopií souborů na CD (v závislosti i na velikosti a počtu těchto souborů) dochází k několika zadáním v jednotlivých krocích na každý CD nosič, a výsledek této činnosti nemusí vždy přinést shodný obsah dat na obou (více) CD nosičích. Obsahová odlišnost CD nosičů rovněž nemusí být zřejmá na první pohled, jak je tomu při srovnání dvou listinných kopií po jejich vytisknutí. Za situace, kdy žalobce opakovaně tvrdí nekompletnost údajů velkého rozsahu, nebylo v této věci snazšího postupu, než porovnání obsahu obou CD nosičů (CD žalobce a CD ve spise), a to případně i za součinnosti žalobce.

[50] Krajský soud zavázal rozsudkem pod sp. zn. 29 A 52/2010 žalovaného v novém řízení k tomu, že měl „dostatečně průkazným způsobem zjistit, zda údaje na CD jsou skutečně kopií knih faktur“. Z napadeného rozhodnutí žalovaného však soud zjistil, že takovýto postup za účelem „dostatečně průkazného zjištění“, žalovaný v odvolacím řízení nezvolil, obsah CD (jakéhokoliv) vůbec neporovnával se skutečnými knihami došlých faktur. Jedině takovým postupem by mohl vyvrátit námitky žalobce o nekompletnosti poskytnutých informací z toho důvodu, že soubory vypálené na CD a poskytnuté žalobci nejsou kopií skutečných knih došlých faktur (o jejichž poskytnutí žalobce žádal), nýbrž jde o soubory, které jsou po stažení z účetního systému ještě upravovány, a teprve po této úpravě nahrávány na CD nosič pro žalobce. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný zjistil obsah CD z 1. 2. 2010 (dle tvrzení povinného subjektu jde o původní CD, které je obsahově totožné s tím, které bylo

zasláno žalobci), které obsahuje tři soubory: 2009_1pdf (faktury s vazbou na smlouvu), 2009_2pdf (faktury bez vazby na smlouvu) a 2009_3pdf (faktury s DPH) pořízené v čase 8:03, 8:21 a 8:23 hod. Žalovaný k uvedenému CD sdělil, že dle tvrzení povinného obsahuje kompletní údaje ze všech tří knih faktur z roku 2009. Žalovaný sám však toto neověřoval. CD nekonfrontoval ani s tím, které bylo zasláno žalobci a dle něj vykazovalo vady a nekompletní informace. Žalovaný si dále u povinného vyžádal dne 18. 5. 2012 pořízení nového CD s kompletními údaji ze všech tří knih došlých faktur za rok 2009, které pak obsahovalo tři soubory označené KDF09_1 (faktury s DPH), KDF09_2 (faktury bez vazby na smlouvu) a KDF09_3 (faktury s vazbou na smlouvu), vytvořené v čase 14:04, 14:13 a 14:19 hod. Následným porovnáním záznamů na obou CD (z 1. 2. 2010 a 18. 5. 2012) žalovaný zjistil mezi „totožnými“ soubory rozdíly. Povinný subjekt vysvětlil žalovanému rozdíly tak, že v mezidobí se začala využívat vyšší verze GINISu, což mohlo ovlivnit velikost souborů, a dále, že s některými fakturami byly prováděny finanční operace až poté, co byl vytvořen dne 1. 2. 2010 soubor pro žalobce. Důvodem operací byl pozdější termín splatnosti některých faktur, dále částečná úhrada z dotací nebo z rozpočtu města, dále šlo o přeevidenci některých chybně evidovaných faktur, a ke změnám přispělo nově i plátcovství DPH města od 1. 4. 2009 pro ekonomickou činnost. To byly některé faktury přeevidovány z knih faktur bez DPH do knih faktur s DPH. Žalovaný omlouval rozdíly zjištěné porovnáním obou CD „změnovými sestavami“, v nichž popsal změny v období od 1. 2. 2010 do 18. 5. 2012 v knize faktur s vazbou na smlouvu u 21 faktur (konkretizoval je agendovými čísly), v knize faktur bez vazby na smlouvu popsal změny u 9 faktur (konkretizované agendovými čísly) a v knize faktur s DPH popsal také změny u 9 faktur. Celkem tak šlo o 39 změn faktur. Žalobce však již ve stížnosti z 26. 2. 2010 namítal, že např. jen v souboru 2009_3 chybělo 125 faktur (dále uvedl, že se tam vyskytovalo 75 faktur z první knihy a 36 faktur z druhé knihy došlých faktur, které tam neměly být). Neexistenci 125 faktur v uvedeném souboru žalobce namítal také v žalobě. Žalovaný se však námitkou neexistence jakýchkoliv faktur v napadeném rozhodnutí konkrétně nezabýval. Nekontroloval, zda některé faktury z knih došlých faktur v poskytnutých souborech na CD nechybí, k takové konfrontaci se skutečnými knihami došlých faktur nepřistoupil, neověřoval kompletnost poskytnutých údajů dle skutečně vedených knih došlých faktur. Žalobce byl dokonce schopen agendová čísla chybějících faktur konkretizovat (učinil tak např. v replice k vyjádření žalovaného), avšak v průběhu správního řízení nebyl žalovaným vyzván k jakékoliv konkretizaci údajů, které by případně žalovanému nebyly z podání žalobce přesně známy (například aby faktury konkretizoval).

[51] Žalobce v replice označil 125 agendových čísel faktur, které podle jeho názoru chyběly v poskytnuté třetí knize došlých faktur za rok 2009. V napadeném rozhodnutí však žalovaný porovnáváním obou CD zjistil pouze 39 změněných faktur (k 18. 5. 2012 oproti záznamům na CD z 1. 2. 2010, jenž mělo být poskytnuto žalobci), přitom jejich agendová čísla se dle porovnání soudu neshodovala s těmi, které žalobce zmiňoval u 125 chybějících faktur ve třetí knize r. 2009. U faktur se zjištěnými rozdíly k 18. 5. 2012 odůvodňoval žalovaný rozdíly tím, že u nich docházelo k finančním operacím, platbám, krytím, částečným úhradám nebo přeevidencím do jiných knih došlých faktur, a to 1. 2. 2010 nebo později (tj. až po vytvoření souboru pro žalobce). Jiné rozdíly, než výše zjištěné při porovnávání záznamů na obou CD, žalovaný nepřipustil. Agendová čísla faktur, u nichž byly žalovaným zjištěny rozdíly v napadeném rozhodnutí, se vůbec nekryla s agendovými čísly, které rozporoval žalobce. Žalovaný proto sdělil ve svém vyjádření k replice žalobce další agendová čísla faktur (celkem

12 faktur), která již byla obsažena ve výčtu žalobce 125 chybějících faktur. Podle žalovaného šlo o zálohové faktury a v době poskytnutí informací žalobci nebyly ještě finálním daňovým dokladem. Ke zbývajícím 113 fakturám žalovaný ve vyjádření uvedl, že byly mylně evidovány, a proto následně přeevidovány do jiné knihy došlých faktur. Soud k tomu uvádí, že tato pozdější tvrzení žalovaného (ve vyjádření k žalobě nebo ve vyjádření k replice žalobce) nelze při soudním přezkumu napadeného rozhodnutí vzít v úvahu, podstatný je obsah a důvody napadeného rozhodnutí žalovaného, které jsou v něm obsaženy, a které soud přezkoumává k podané žalobě z hlediska jejich zákonnosti a úplnosti. Pokud uvedené informace nejsou jako důvody v napadeném rozhodnutí zachyceny, což je tento případ, nelze k nim v soudním řízení přihlídnout. Napadené rozhodnutí musí obsahovat veškeré důvody, které odůvodní výrok rozhodnutí, a také se musí vypořádat se všemi námitkami uplatněnými ve stížnosti žalobce. Pokud tomu tak není a žalovaný se řádně nevypořádal v napadeném rozhodnutí s uplatněnými námitkami, resp. žalobci na ně v odůvodnění nereagoval, lze konstatovat, že se žalovaný podáním žalobce a přezkumem jeho věci dostatečně nezabýval. Jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“).

[52] Pokud jde o přeevidenci některých faktur z jedné knihy došlých faktur do jiné, pak žalovaný k tomu na str. 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že se tato změna týkala jen jedné faktury, a na str. 4 (třetí odstavce) dále uvedl, že z důvodu plátcovství DPH statutárního města Zlína došlo také k přeevidování některých faktur. Z napadeného rozhodnutí tak spíše vyplynulo, že nešlo o velký počet přeevidovaných faktur. Naopak ve vyjádření k replice žalobce označil žalovaný minimálně 113 dalších faktur za přeevidované. Jeho dosavadní vyjádření se tak dostaly s tímto do vzájemného logického rozporu. Žalovaný dokonce uzavřel průkaznost svých zjištění ohledně kompletnosti žalobci poskytnutých údajů na CD tím, že paní B. B. a J. S. (zřejmě pracovnice odboru ekonomiky a majetku povinného subjektu) potvrdily, že žalobci byla poskytnuta v roce 2010 kompletní kopie všech tří knih došlých faktur. Z rozhodnutí však nebylo zřejmé, jak kompletnost poskytnutých údajů pracovnice ověřovaly a v jakém rozsahu či za jakých okolností toto „potvrzení“ učinily.

[53] Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalovaný dostatečně průkazným způsobem nezjistil, zda údaje na CD, které měly být poskytnutím informace žalobci dle zákona č. 106/1999 Sb., jsou skutečně kopií knih došlých faktur za požadovaná období. K takovému ověření se skutečně vedenými knihami došlých faktur u povinného nedošlo. Pokud žalovaný nechal vytvořit nové CD z 18. 5. 2012, pak jeho konfrontací s předchozím CD z roku 2010 zjistil jiné rozdíly, než které vytýkal žalobce. Na konkrétní výtky žalobce však žalovaný nereagoval, popřípadě je nevyvrátil. Na základě neúplných či vnitřně rozporných závěrů žalovaného nelze uzavřít věc tak, že žalobce nebyl zkrácen na svých právech, a že mu byly poskytnuty kompletní informace ze všech knih došlých faktur, jak je povinný měl ve své dispozici.

[54] Žalovaný také v napadeném rozhodnutí několikrát uvedl, že porovnal záznamy na obou CD (z 1. 2. 2010 a 18. 5. 2012) se záznamy totožných informací poskytnutých žalobci na základě jeho jiných žádostí o poskytnutí informací (z 1. 4. 2011 a 22. 6. 2011), a že nezjistil žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tvrzení žalobce o nekompletnosti záznamů poskytovaných na CD. Dle názoru krajského soudu se jedná o jiné žádosti o poskytnutí

informací, které nejsou předmětem tohoto soudního přezkumu, a navíc jde o informace zavádějící, a to zvláště v situaci, kdy žalovaný i povinný připouštějí změny v účetnictví povinného subjektu – v knihách došlých faktur právě z důvodů pozdějších finančních operací, úhrad či přeevidencí nesprávně evidovaných faktur. Uvedené porovnání záznamů tak nemá z hlediska nyní přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného žádný význam, přitom i žalovaný odůvodnil zjištěné rozdíly mezi CD z 1. 2. 2010 a z 18. 5. 2012 právě měnícím se stavem v knihách došlých faktur.

[55] Žalovaný v napadeném rozhodnutí uváděl, že přeevidence faktur nebo následná operace s ní (krytí, likvidace, úhrada), nemohou být důvodem pro podání stížnosti. Dle názoru soudu je třeba i přesto žadateli (žalobci) poskytnout kompletní požadované informace, na které má právo. Žalobce v příloze ke svému vyjádření (v reakci na repliku žalobce) ze dne 27. 3. 2013 připojil „Znázornění příkladu přeevidence nesprávně zaevidované faktury“, v němž demonstroval na obr. 1 jednak náhled na seznam řady faktur (s vazbou na smlouvu), kdy každá faktura zaujímal jeden řádek, a v následném obr. 2 předvedl detail konkrétní jedné rozkliknuté faktury, v níž lze najít veškeré požadované údaje k faktuře včetně nového evidenčního čísla, které faktura obdrží po přeevidenci, a to i s udáním původního agendového čísla, které se od nového evidenčního čísla liší. Uvedený příklad žalovaný demonstroval jako běžný náhled na faktury evidované u povinného subjektu v jeho knihách došlých faktur, avšak žalobce se k této demonstraci vyjádřil tak, že v takovéto formě (jak jsou knihy došlých faktur u povinného subjektu vedeny) nikdy data z požadovaných knih došlých faktur neobdržel, přestože si to přál. Soud ověřil uvedené na CD založených v připojených správních spisech a zjistil, že uvedený přehled faktur (viz obr. 1) a náhled na konkrétní fakturu při jejím rozkliknutí, nejsou na uvedených CD možné. Je otázkou, z jakých důvodů tuto demonstraci žalovaný před soudem zvolil. V předložených správních spisech bylo založeno jednak CD z roku 2009 (dle označení na CD), a jednak CD z 18. 5. 2012 (dále bylo založeno CD související se žádostí žalobce o poskytnutí informací z roku 2011). Soud ověřil CD (z 1. 2. 2010 a z 18. 5. 2012) založené ve správních spisech. V obou případech šlo vždy o 3 soubory uložené na každém z nosičů CD, a to ve formátu .pdf. CD nosič z 18. 5. 2012 měl soubor KDF2009-DPH s obsahem 276 kB, KDF2009-bez vazby SML s obsahem 1 117 kB a třetí soubor KDF2009-vazba na SML s obsahem 897 kB. Naopak CD nosič z 1. 2. 2010 obsahoval soubor KDF2009-vazba na SML o obsahu 974 kB, dále soubor KDF2009-bez vazby na SML o obsahu 1 239 kB a třetí soubor KDF2009-DPH o obsahu 298 kB. Dokumenty byly označeny názvem „Seznam faktur – platby konečné“, přičemž faktura byla popsána nejčastěji na třech řádcích, v některých málo případech dokonce na jednom řádku, avšak bez vyplnění všech položek údajů, a dokonce někdy bývala popsána na sedmi až devíti řádcích. Rozdílná velikost souborů na obou CD svědčila o zjištěných rozdílech .

[56] Pokud povinný subjekt neposkytl žalobci kompletní údaje z knih došlých faktur za rok 2002-2008 (včetně), resp. je nechtěl z nějakých důvodů znovu poskytnout, měl se žalovaný řádně vypořádat s takovými výtkami žalobce a důvody tohoto postupu v rozhodnutí uvést.

[57] Aniž by byla jakkoliv posuzována správnost vedení knih došlých faktur povinným (dle zákona o účetnictví apod.), měly být žalobci na podkladě jeho žádosti poskytnuty informace z příslušných knih došlých faktur v jednotlivých letech dle jejich skutečného obsahu. K ověření, zda takové kompletní informace byly žalobci na CD poskytnuty, nedošlo. Žalobce měl, vzhledem k neúplným záznamům v poskytnutých souborech, pochybnosti o tom, jaké

informace mu vlastně byly na CD nosiči poskytnuty, a zda mu byly poskytnuty knihy došlých faktur v podobě, v jaké je povinný subjekt vedl. Žalobce se domníval, že informace mu poskytnuté na CD byly teprve dodatečně povinným subjektem vytvořeny. Povinný s nimi mohl nakládat a manipulovat, a tudíž nešlo o přímé výstupy z účetnictví povinného subjektu, jak je povinný vedl, nýbrž šlo o data přenesená z účetního programu povinného na jiný nosič, která byla dále upravena. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tyto pochybnosti žalobce neodstranil a neověřil kompletnost žalobci poskytnutých informací dostatečně průkazným způsobem. Šlo o to, zda údaje na poskytnutém nosiči CD jsou skutečně kopií knih došlých faktur. Na podporu svých tvrzení žalobce předkládal řadu listin, např. kopii seznamu faktur z roku 2009, které tvořily souvislou řadu. Rovněž zmiňoval, že u některých faktur nebyly uvedeny základní údaje, přičemž tyto se objevily u faktur později, na základě jeho další žádosti o poskytnutí informací. Řadu listin předkládaných u jednání však soud nemohl vzít v úvahu, neboť se nejednalo o časové období, které bylo předmětem tohoto soudního přezkumu (rok 2003 až rok 2009). Žalobce si toho však byl vědom, zdůvodňoval to tím, že i tak dokládá nekompletnost mu poskytovaných údajů. Pokud některé faktury neobsahovaly základní údaje s tím, že posléze je obsahovaly, pak žalobce nechtěl tímto brojít proti špatnému vedení účetnictví, nýbrž chtěl jen doložit manipulaci s údaji. Současně s navazujícími tvrzeními chtěl prokázat, že dosud neobdržel úplné informace z knih došlých faktur tak, jak je požadoval, a jak je v daném období skutečně povinný subjekt (se všemi záznamy v účetnictví) vedl.

[58] Soud proto uzavřel, že dodatečné šetření provedené žalovaným na podkladě výtky krajského soudu v rozsudku pod sp. zn. 29 A 52/2010, nepřineslo nápravu a ani spolehlivý důkaz o úplnosti dosud poskytnutých informací žalobci (úplné knihy došlých faktur vedené v účetnictví povinného subjektu). Vytknuté vady tak nebyly odstraněny a rozhodnutí žalovaného trpí nepřezkoumatelností.

[59] Postup v novém správním řízení bude na žalovaném, který může žalobce případně vyzvat k upřesnění či vysvětlení svého požadavku, není-li žalovanému dosud zcela zřejmý. To mohlo být učiněno již v předchozím řízení tak, aby byl zákon o svobodném přístupu k informacím naplněn a žalobce obdržel požadované informace. Žalovaný by se tedy měl zabývat tím, jaké informace se dostávají na CD nosič, v resp. v jaké podobě. Informace žalovaného o tom, že systém GINIS neumožňuje provádět zásahy do účetnictví (ve vztahu k mazání faktur a zatajování informací), zřejmě nebude problematický, avšak pokud jsou údaje z účetního systému stahovány a poté nahrávány na CD nosič, může jít o informace posléze pracovníkem IT do jisté míry upravené. V dalším řízení by se též měl žalovaný zabývat exportem dat z účetního programu GINIS tak, aby se na CD nosič dostaly skutečně relevantní informace, které jsou kopií knih došlých faktur povinného subjektu za příslušné období. Žalovaný též může ověřit obsah údajů na CD, které bylo poskytnuto žalobci. Žalovaný pouze opakoval, že export dat v jiném než .pdf formátu z účetních knih není možný. Žalobce ale toto rozporoval a doložil informacemi přímo z webových stránek firmy GORDIC spol. s r.o., podle nichž by takový export dat byl možný. Žalobce u exportu dat z existujících dokumentů uváděl, že jde o jednoduchou operaci, což nebylo zatím v řízení vyvráceno. Žalovaný by se měl v novém řízení zabývat vytýkanými okruhy problémů a učinit o nich jasné závěry. S ohledem na výše uvedené závěry by bylo provedení navrhovaných výsledků svědků zcela nadbytečné.

VIII. Závěr a náklady řízení

[60] Z výše uvedených důvodů soud shledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), proto jej zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

[61] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[62] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalobce byl až do listopadu 2012 zastoupen advokátkou, přičemž odměna advokátky a náhrada jejích hotových výdajů byla stanovena podle vyhl.č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že šlo o právní služby poskytnuté do 31. 12. 2012, byl s ohledem na čl. II vyhl.č. 486/2012 Sb. aplikován advokátní tarif ve znění účinném do tohoto data. V daném případě se jednalo o dva úkony právních služeb po 2 100 Kč (převzetí věci a příprava zastoupení, sepsání a podání žaloby) společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč za jeden úkon právních služeb, a to podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem za tyto právní služby šlo o částku 4 800 Kč; DPH nebylo účtováno. U soudního jednání pak za žalobce vystupoval Ing. L. L. jako obecný zmocněnec, který náklady řízení nepožadoval (současně poukázal na jemu udělenou plnou moc ze dne 10. 9. 2014 pro toto řízení, podle níž má být doručováno přímo žalobci). Náhrada nákladů řízení dále sestává ze zaplaceného soudního poplatku za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč, dále z cestovních výdajů žalobce k jednání u zdejšího soudu dne 21. 10. 2014 za cestu Zlín – Brno a zpět osobním vozidlem SPZ 4Z7 3055, zn. Škoda Octavia, kdy žalobci náleží jednak základní náhrada za použití vozidla za 1 km jízdy 3,70 Kč (tj. 3,70 x 206 km = 762,20 Kč), a jednak náhrada za spotřebované pohonné hmoty při prokázání spotřeby vozidla 7,1 l/100 km technickým průkazem vozidla a při prokázání ceny pohonných hmot Diesel á 35,90 Kč za 1 l nákupním dokladem ze dne 21. 10. 2014 a při vzdálenosti 103 km z bydliště žalobce ke Krajskému soudu v Brně a zpět, tj. 2 x 103 km (celkem 206 km), tedy částka 525, 10 Kč za spotřebované pohonné hmoty. Celkem na cestovních nákladech 1 287 Kč. Celkem tak byla žalobci přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 9 087 Kč. K zaplacení nákladů řízení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. října 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu